

ROYAUME DE BELGIQUE 64600/3 KONINKRIJK BELGIË

**PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT AUX
ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS:**

- CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE D'UGANDA TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, FAITE A KAMPALA LE 26 JUILLET 2007, ET
- PROTOCOLE, FAIT A KAMPALA LE 25 AVRIL 2014, MODIFIANT LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE D'UGANDA TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, FAITE A KAMPALA LE 26 JUILLET 2007.

**ONTWERP VAN WET HOUDENDE INSTEMMING
MET DE VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN:**

- OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REPUBLIEK OEGANDA TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, GEDAAN TE KAMPALA OP 26 JULI 2007, EN
- PROTOCOL, GEDAAN TE KAMPALA OP 25 APRIL 2014, TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN DE REPUBLIEK OEGANDA TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, GEDAAN TE KAMPALA OP 26 JULI 2007.

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition du Ministre des Affaires étrangères et du Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Le Ministre des Affaires étrangères et le Ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des Représentants le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Op de voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken en van de Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

De Minister van Buitenlandse Zaken en de Minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers in te dienen :

ARTIKEL 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

ART. 2

Les actes internationaux suivants sortiront leur plein et entier effet :

1. la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Ouganda tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, faite à Kampala le 26 juillet 2007,
2. le Protocole, fait à Kampala le 25 avril 2014, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Ouganda tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, faite à Kampala le 26 juillet 2007.

Donné à

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

ART. 2

De volgende internationale akten zullen volkomen gevolg hebben:

1. de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Kampala op 26 juli 2007,
2. het Protocol, gedaan te Kampala op 25 april 2014, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Kampala op 26 juli 2007.

Gegeven te

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Le Ministre des Finances,

De Minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

WETSONTWERP HOUDENDE INSTEMMING MET DE VOLGENDE INTERNATIONALE AKTEN:

- **OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REPUBLIEK OEGANDA TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, GEDAAN TE KAMPALA OP 26 JULI 2007, EN**
- **PROTOCOL, GEDAAN TE KAMPALA OP 25 APRIL 2014, TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIE EN DE REPUBLIEK OEGANDA TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN, GEDAAN TE KAMPALA OP 26 JULI 2007.**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Dames en Heren,

De Regering onderwerpt heden aan uw goedkeuring de volgende internationale akten:

- 1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Kampala op 26 juli 2007 (hierna "de Overeenkomst");
- 2° het Protocol, gedaan te Kampala op 25 april 2014, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, gedaan te Kampala op 26 juli 2007 (hierna "het Protocol van 2014").

Overeenkomstig de principebeslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie "Buitenlands beleid" van 20 januari 2011 gaat het om verdragen met een gemengd karakter (Federale Staat/Gemeenschappen/Gewesten).

Het onderzoek van de technische bepalingen van deze internationale akten wordt voorafgegaan door een korte beschrijving van de algemene economische en politieke context waarin ze werden gesloten, van de Europese juridische context waarbinnen die internationale akten kunnen worden gesitueerd en van een inschatting van de socio-economische weerslag ervan.

A. Algemene economische en politieke context

Algemeen

De Republiek Oeganda heeft een oppervlakte van 241.038 km² (of 8 keer de oppervlakte van België) en heeft naar schatting een bevolking van 36 miljoen inwoners, die verdeeld zijn in een etnische groep van Bantoes in het Zuiden, en Nilotische en andere volkeren in het Noorden.

Het land wordt eveneens beschouwd als een deel van het Grote Merengebied (Afrika) en wordt omringd door de democratische Republiek Congo, Kenia, Rwanda, Zuid-Soedan en Tanzania. Het Zuiden omvat een groot deel van het Victoriameer.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

De wetgevende macht bestaat uit een eenkamerstelsel.

De rechterlijke macht is gebaseerd op het "Common Law"-stelsel (een stelsel dat hoofdzakelijk steunt op de jurisprudentie). Het is een piramidesysteem met bovenaan een "Supreme Court".

Met een BNP van 27 miljard dollar in 2014 wordt Oeganda in de Atlas van de Wereldbank ingedeeld bij de landen met een laag inkomen.

Macro-economische situatie:

Ondanks de vertraging van de groei in de landbouwsector en de onstabiele situatie in Zuid-Soedan, bedraagt de verwachte economische groei voor belastingjaar 2013-2014 5,7% en zelfs 6,1% voor belastingjaar 2014-2015, voornamelijk dankzij openbare investeringen. De privésector blijft nog een beetje achter. Deze groei bevestigt de stabiele tendens met een gemiddelde groei van 6% per jaar sedert tien jaar, met enkel een afwijking voor belastingjaar 2011/2012.

In 2014 bedroeg de inflatie 5,7%, hetgeen overeenstemt met de langetermijndoelstelling van 5% per jaar. Dat is aanzienlijk beter dan de 8% in augustus-september 2013 die hoofdzakelijk te wijten was aan de hoge voedselprijzen door de droogte, en beter dan de uitzonderlijke piek begin 2012.

Investeringsklimaat:

In het klassement "Doing Business" 2014 van de Wereldbank staat Oeganda op de 132ste plaats op 189 landen wereldwijd. Dat is een daling met 12 plaatsen ten opzichte van het daaraan voorafgaande jaar. Bovendien wordt Oeganda geen enkele keer vernoemd in het nieuwe rapport aangaande nieuwe steunmaatregelen.

President Museveni en zijn regering kiezen evenwel volledig voor het privé-initiatief. Sinds de Oegandese electriciteitsmaatschappij UMEME met groot succes een beroep heeft gedaan op internationale institutionele investeerders, is privatisering het wondermiddel.

Wat betreft de buitenlandse investeringen, inzonderheid in grote infrastructuurprojecten en in de bouwsector, blijft de Chinese aanwezigheid dominant. De bilaterale handel tussen China en Oeganda is het laatste belastingjaar met 34% toegenomen en is goed voor 538 miljoen dollar. De export van Oeganda naar China is met 72,9% gegroeid.

Bilaterale betrekkingen

Het Belgisch-Oegandese bilaterale luchtvaartverdrag werd ondertekend in 1982 en het verdrag inzake de beschermingen van investeringen werd ondertekend op 1 februari 2005, maar het laatstgenoemde verdrag is nog niet in werking getreden.

Handelsbetrekkingen met België:

	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Export	43	39,6	21,9	35,4	58,7	47
Import	90	71,6	60,7	64,4	53,3	65

Bron: NBB, in miljoen euro.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

De belangrijkste exportproducten zijn chemische producten (47%) en machines en motoren (24%). De Belgische export was in 2013 lager dan in het daaraan voorafgaande jaar, maar over een termijn van vijf jaar bekeken, is er toch een toename. De invoer (koffie en vis) die daalde, vertoont nu weer een stijgende lijn. In juni 2013 werd een Belgische handelsmissie georganiseerd, die aan enkele grote ondernemingen en een twintigtal KMO's de kans bood om de Oegandese markt van nabij te onderzoeken.

De Belgische investeringen in Oeganda zijn beperkt. Er zijn verscheidene succesvolle Belgische ondernemers in Oeganda (voedingssector, export van vis uit het Victoriameer, logistiek, productie van zaaigoed, toerisme). Sabena is sedert de onafhankelijkheid ononderbroken aanwezig geweest in Oeganda en Brussels Airlines verzorgt momenteel drie rechtstreekse vluchten per week tussen Brussel en Entebbe.

In 2010 was België inzake directe investeringen het zevende land van de wereld en het derde Europese land (na het Verenigd Koninkrijk en Nederland).

Transparantie en uitwisseling van inlichtingen

Oeganda is lid van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen. Het juridisch en reglementair kader dat door Oeganda gecreëerd werd met het oog op het uitwisselen van inlichtingen op verzoek heeft aan fase 1 van de onderzoeksprocedure door gelijken ("peer review") van het Mondiaal Forum doorlopen. Volgens het op 3 augustus 2015 gepubliceerde rapport daarover, had Oeganda het vereiste juridische kader ingesteld en kon het overgaan naar fase 2 van het evaluatieproces waarin de praktijk van de uitwisseling van inlichtingen onderzocht wordt. Op 17 december 2015 werd fase 2 gestart. De slotbevindingen van beide evaluaties werden opgenomen in een rapport dat werd gepubliceerd op 4 november 2016 en waarin werd geoordeeld dat Oeganda in grote mate voldoet aan de internationale standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen op verzoek (rating "largely compliant").

In dit verband wordt opgemerkt dat de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol van 2014, overeenstemt met de huidige internationaal erkende standaard inzake administratieve bijstand op fiscaal vlak (zie D hierna, "Uitwisseling van inlichtingen (artikel 27)").

Oeganda heeft bovendien op 4 november 2015 het multilaterale Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en van de Raad van Europa ondertekend. Dit verdrag is ten aanzien van Oeganda in werking getreden met ingang van 1 september 2016. Oeganda heeft er zich nog niet toe verbonden om financiële inlichtingen op automatische wijze uit te wisselen conform de "Common Reporting Standard" (stand van zaken begin maart 2017).

Belastingstelsel

a/ Natuurlijke personen

De personenbelasting van de inwoners wordt geheven op het wereldwijd bruto-inkomen tegen een progressief tarief van 0 tot 40%.

Voor niet-inwoners wordt de belasting geheven op de inkomsten uit Oegandese bronnen tegen hetzelfde tarief als voor inwoners.

Inkomsten uit verhuur worden afzonderlijk belast.

Het inkomen uit verhuur/kadastraal inkomen van een woning maakt geen deel uit van het belastbaar inkomen van de eigenaar.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Een belasting op onroerende goederen wordt in hoofde van inwoners en niet-inwoners door de plaatselijke autoriteiten geheven op de belastbare waarde van het goed.

Inwoners en niet-inwoners die loontrekker zijn, met inbegrip van bedrijfsleiders, zijn onderworpen aan een bevrijdende voorheffing (PAYE-systeem: pay-as-you-earn). Ze moeten geen belastingaangifte indienen (in het geval van enige werkgever).

Pensioenen zijn van belasting vrijgesteld.

Handels- en beroepsinkomsten van inwoners worden belast op een mondiale basis, die van niet-inwoners worden belast in Oeganda indien zij uit Oegandese bronnen afkomstig zijn.

Inkomsten uit beroepsmatig verleende diensten zijn onderworpen aan een bronheffing van 6% op het brutobedrag.

Dividenden die aan een natuurlijke persoon/inwoner worden betaald door een vennootschap die in Oeganda op de beurs genoteerde is, zijn onderworpen aan een bronheffing van 10%. Voor de andere dividenden bedraagt de bronheffing 15%. In beide gevallen is de belasting bevrijdend en wordt ze ingehouden op het brutobedrag.

Interest die door een inwoner wordt betaald aan een natuurlijke persoon/inwoner, is onderworpen aan een bronheffing van 15% (20% voor staatsobligaties). De belasting is eveneens bevrijdend en wordt ingehouden op het brutobedrag.

Royalty's zijn onderworpen aan de algemene regels van aangifte, er is geen bronheffing (behalve voor niet-inwoners).

Meerwaarden op niet-afschrijfbaar commerciële activa worden belast tegen het gewone tarief.

Meerwaarden op privéactiva zijn niet belastbaar (behalve die welke voortkomen uit de verkoop van aandelen van een private vennootschap door een natuurlijke persoon).

Inkomsten uit buitenlandse bronnen (= waarvan de bron zich niet in Oeganda bevindt) verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van Oeganda, zijn vrijgesteld van Oegandese belasting op voorwaarde dat de gerechtigde een buitenlandse belasting heeft betaald op die inkomsten.

b/ Vennootschappen

Oeganda heeft een klassiek belastingstelsel, dat wil zeggen dat vennootschappen en hun aandeelhouders als afzonderlijke entiteiten belastbaar zijn. Vennootschappen zijn onderworpen aan de vennootschapsbelasting op hun commerciële winst. Er wordt een bronheffing toegepast op de dividenden op het tijdstip van de verdeling.

Wanneer een binnenlandse vennootschap evenwel meer dan 25% bezit van het stemrecht in een andere binnenlandse vennootschap die de dividenden betaalt, zijn die dividenden van belasting vrijgesteld.

De belasting wordt ingehouden op het wereldinkomen van binnenlandse vennootschappen en op de inkomsten uit Oegandese bronnen van buitenlandse vennootschappen. Het belastbaar inkomen van de buitenlandse vennootschappen wordt berekend op dezelfde manier als voor de buitenlandse vennootschappen en wordt tegen hetzelfde tarief belast.

De buitenlandse inkomsten uit een commerciële werkzaamheid worden bij de binnenlandse inkomsten gevoegd en tegen het toepasselijke tarief belast.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Er is een bronheffing van toepassing op de dividenden, de interest en de inkomsten uit beroepsmatig verleende diensten aan inwoners, alsmede op talrijke soorten betalingen aan niet-inwoners.

Dividenden die betaald worden aan een buitenlandse vennootschap zijn onderworpen aan een bronheffing van 15%.

Interest betaald aan een buitenlandse vennootschap is onderworpen aan een bronheffing van 15% (20% voor staatsobligaties).

Royalty's betaald aan een buitenlandse vennootschap zijn onderworpen aan een bronheffing van 15%.

De belasting is in de drie gevallen bevrijdend en wordt geheven op het brutobedrag.

Er is geen bijzonder stelsel voor meerwaarden, maar volgens de in werking zijnde wetgeving worden ze belast als een deel van de commerciële inkomsten.

Het basistarief van de vennootschapsbelasting is 30%.

Voor kleine vennootschappen hangt de belasting af van de omzet (er wordt geen aftrek van kosten of verliezen toegestaan).

Belastingovereenkomsten

Volgens de inlichtingen waarover de Belgische belastingadministratie beschikt heeft Oeganda in werking zijnde overeenkomsten tot het voorkomen van dubbele belasting ondertekend, meer bepaald met Denemarken (2000), India (2004), Italië (2000), Mauritius (2003), Nederland (2014), Noorwegen (1999), het Verenigd Koninkrijk (1992), Zambia (1968) en Zuid-Afrika (1997).

Met China (2012), de Gemeenschap van Oost-Afrika (Burundi, Tanzania, Kenia, Rwanda) (2010) en de Verenigde Arabische Emiraten (2015) heeft Oeganda onderhandelde overeenkomsten onderhandeld die evenwel nog niet in werking zijn. Er zijn onderhandelingen bezig met Servië.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Unie in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt.

De Raad heeft verscheidene richtlijnen aangenomen inzake de administratieve bijstand voor het vestigen van inkomstenbelastingen. Die richtlijnen hebben enkel betrekking op de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten. Het belang ervan voor de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten is dus beperkt.

Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG, regelt de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale standaard inzake uitwisseling van fiscale gegevens.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Het materieel toepassingsgebied van deze richtlijn werd verder uitgebreid door de richtlijnen 2014/107/EU van 9 december 2014 en 2015/2376 van 8 december 2015, die voorzien in de automatische uitwisseling van financiële informatie en de automatische uitwisseling van grensoverschrijdende fiscale rulings. Dit heeft geleid tot de opheffing van de richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003. De automatische uitwisseling van inlichtingen waarin deze laatste richtlijn voorzag, valt immers ook onder de toepassing van de richtlijn 2014/107/EU. De meerderheid van de akkoorden die in aansluiting op richtlijn 2003/48/EG door de lidstaten van de Europese Unie werden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland zullen eveneens opgeschort of opgezegd worden aangezien ze dubbel gebruik uitmaken met de automatische uitwisseling van financiële inlichtingen overeenkomstig de internationale standaard ("common reporting standard" of "CRS").

Richtlijn 2011/16/EU bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land — voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat — doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

De Europese Commissie heeft op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het "goed bestuur" in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). Zij verzoekt met name de lidstaten om in hun bilaterale betrekkingen te kiezen voor een aanpak die in overeenstemming is met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid tot het sluiten van overeenkomsten die bedoeld zijn om dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te vermijden en om de administratieve samenwerking in fiscale aangelegenheden te versterken. De bepalingen van de huidige Overeenkomst, die in het kader van die bevoegdheid werd gesloten, houden bovendien rekening met de verplichtingen die door voormelde Europese richtlijnen aan België worden opgelegd, en zijn in overeenstemming met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Weerslag op sociaal-economisch vlak

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke weerslag deze Overeenkomst zal hebben op sociaal-economisch vlak. Deze Overeenkomst heeft immers tot doel de economische betrekkingen tussen België en Oeganda te verstevigen. De Overeenkomst wil tegelijk zorgen voor een beter klimaat voor Belgische investeerders in Oeganda en België aantrekkelijker maken voor Oegandese investeerders.

D. Technische bepalingen

Zoals de meeste door België gesloten overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting is de Overeenkomst met Oeganda gebaseerd op het modelverdrag van fiscale overeenkomst dat door de OESO werd opgesteld.

De volgende bepalingen wijken af van het OESO-model.

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (artikel 2)

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

De Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

In België is de Overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

Aangezien het materiële toepassingsgebied van de Overeenkomst – en van het Protocol van 2014 (zie punt "Uitwisseling van inlichtingen (artikel 27)" hierna) – de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, hebben die twee verdragen een gemengd karakter.

Er werd pas besloten tot het gemengd karakter van de Overeenkomst na de ondertekening ervan en ingevolge een reeks adviezen die in 2010 door de Raad van State werden uitgebracht inzake gelijkaardige verdragen. Rekening houdend met die adviezen werd de Overeenkomst voorgelegd aan de werkgroep "gemengde verdragen" zoals bedoeld in artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen (B.S. 17.12.1996). Tijdens haar vergaderingen van 13 december 2011 (voor de Overeenkomst) en 20 september 2013 (voor het Protocol van 2014) is die werkgroep tot het besluit gekomen dat die verdragen een gemengd karakter hadden (federale Staat/Gemeenschappen/Gewesten), hetgeen werd bevestigd door de Interministeriële Conferentie "Buitenlands Beleid" (ICBB).

Met betrekking tot Oeganda is de enige belasting die in artikel 2 van de Overeenkomst wordt vermeld, de inkomstenbelasting (Income tax).

Algemene bepalingen (artikel 3 en punt 1 van het protocol – artikel 1 van het Protocol van 2014))

Gezien het gemengd karakter van de Overeenkomst dat na de ondertekening ervan werd vastgesteld (zie hierboven), bepaalt het Protocol van 2014 in de definitie van de "bevoegde autoriteit" dat het, wat België betreft, naargelang het geval, gaat om de Minister van Financiën van de federale Regering en/of om zijn collega van de Regering van een Gewest of van een Gemeenschap, of om de gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de betrokken Minister(s).

Ondanks het feit dat het toepassingsgebied van de Overeenkomst en van het Protocol van 2014 zich uitstrekt tot belastingen die worden geheven ten behoeve van verschillende bestuursniveaus (federaal, gewesten en gemeenschappen), zal de communicatie met Oeganda voor de uitwisseling van inlichtingen en de invorderingsbijstand verlopen via één enkel (centraal) contactpunt. De organisatie en concrete werking van dit contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken bestuursniveaus, zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord (Samenwerkingsakkoord van 26 februari 2014, K.B. van 24 april 2014). Dat samenwerkingsakkoord slaat niet enkel op de invorderingsbijstand in het kader van een bilaterale overeenkomst of een bilateraal akkoord (overeenkomst voor het vermijden van dubbele belasting of akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen), maar ook op de invorderingsbijstand in het kader van de Richtlijn 2010/24/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en in het kader van het Multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

Bovendien bepaalt artikel 3, paragraaf 2 van de Overeenkomst dat elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking de betekenis heeft welke die uitdrukking heeft volgens de (belasting)wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten. Punt 1 van het Protocol bij die Overeenkomst bepaalt echter dat de bepalingen van de Overeenkomst die afkomstig zijn van het OESO-model moeten uitgelegd worden overeenkomstig de OESO-commentaar, uitzonderingen niet te na gesproken (niet-akkoord uitgedrukt in een opmerking bij de commentaar van het OESO-model,

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

tegenstrijdige interpretatie die in de Overeenkomst bepaald is of nadien werd vastgelegd in het kader van de regeling voor onderling overleg bepaald in artikel 26).

Vaste inrichting (artikel 5)

Artikel 5, paragraaf 2 vult de lijst van vaste inrichtingen aan met:

- elk gebouw dat wordt gebruikt als verkooppunt of voor het opnemen of opsporen van bestellingen;
- een magazijn, in het geval van een persoon die als bedrijfswerkzaamheid opslagruimte ter beschikking van derden stelt;
- een installatie of een constructie die wordt gebruikt voor de exploitatie van natuurlijke rijkdommen.

Er wordt evenwel opgemerkt dat de OESO-commentaar voorziet in het toevoegen van die soorten vaste inrichtingen.

Bovendien bepaalt paragraaf 3, overeenkomstig het UNO-model, dat de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden slechts een vaste inrichting is indien de duur ervan zes maanden overschrijdt.

Tot slot bepaalt paragraaf 7, eveneens overeenkomstig het UNO-model, dat een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, behalve wat herverzekeringsverrichtingen betreft, geacht wordt een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten wanneer zij in die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een aldaar gevestigde agent, met uitsluiting van een onafhankelijke agent als bedoeld in paragraaf 6, tenzij hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

Ondernemingswinst (artikel 7 en punt 2 van het Protocol)

Dit artikel is grotendeels gebaseerd op het UNO-modelverdrag.

Zoals in verscheidene overeenkomsten voor het vermijden van dubbele belasting die werden gesloten met ontwikkelingslanden, heeft België immers aanvaard om in paragraaf 3 een bepaling van het UNO-model op te nemen die inhoudt dat de winst van een vaste inrichting niet moet worden verminderd met de interest, de royalty's en de commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding die door een vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) betaald zijn aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels. Het voorafgaande stemt in feite overeen met de OESO-commentaar bij artikel 7 (versie 2008), maar vormt een specifieke bepaling in het UNO-model. Het is deze UNO-bepaling die in deze Overeenkomst werd ingelast.

In afwijking van het UNO-model bevestigt paragraaf 5 het beginsel volgens hetwelk geen winst aan een vaste inrichting wordt toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

Tot slot bepaalt punt 2 van het protocol bij de Overeenkomst, op verzoek van België, dat, wat contracten betreft die betrekking hebben op het voorbereidend onderzoek, de levering, de installatie of het bouwen in een overeenkomstsluitende Staat van uitrusting of gebouwen voor nijverheids-, handels- of wetenschappelijke doeleinden of van openbare werken, de winst die kan worden toegerekend aan de in die Staat gevestigde vaste inrichting enkel wordt bepaald op basis van het gedeelte van het contract dat door die vaste inrichting daadwerkelijk werd uitgevoerd.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Zeevaart en luchtvaart (artikel 8)

Voor de betrekkingen met Staten die geen lid zijn van de OESO, geeft België er over het algemeen de voorkeur aan om in de Overeenkomst zelf duidelijke regels vast te leggen met betrekking tot de werkzaamheden die gelijkgesteld zijn met internationaal vervoer. Het gaat meer bepaald om het verhuren van schepen of luchtvaartuigen met volledige uitrusting, bemanning en voorraden, het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen als bijkomstige activiteit en het verhuren van laadkisten voor zover dat voor de onderneming in internationaal vervoer eveneens een bijkomstige activiteit uitmaakt.

Het opnemen van de bedoelde bepalingen, die in beginsel overeenstemmen met het bepaalde in de commentaar bij artikel 8 van het OESO-model, moet inzonderheid ervoor zorgen dat beide overeenkomstsluitende Staten de bepalingen betreffende internationaal vervoer op identieke wijze interpreteren.

Afhankelijke ondernemingen (artikel 9)

De Overeenkomst bevat de bepaling die overeenstemt met het OESO-modelverdrag, met inbegrip van paragraaf 2 die erop gericht is economische dubbele belasting te vermijden die zou kunnen worden veroorzaakt door de herziening die een Staat verricht van de winst die een onderneming van die Staat heeft behaald uit transacties met een in de andere Staat gevestigde afhankelijke onderneming, door te bepalen dat die andere Staat een overeenstemmende herziening verricht van de belasting die aldaar geheven is over de winst die afkomstig is van dezelfde transacties.

In afwijking van de overeenstemmende bepaling van het OESO-modelverdrag wordt bovendien gepreciseerd dat de herziening slechts wordt uitgevoerd "indien die Staat de herziening gerechtvaardigd acht".

Dividenden (artikel 10)

Het maximale tarief van de bronheffing op dividenden is 5% van het brutobedrag indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10% bezit van het kapitaal van de uitkerende vennootschap.

In de andere gevallen is de belasting van de bronstaat beperkt tot 15% van het brutobedrag van de dividenden.

Interest (artikel 11)

Als algemene regel mag de belasting in de bronstaat niet meer bedragen dan 10% van het brutobedrag van de interest.

Paragraaf 3 voorziet in een aantal vrijstellingen in de bronstaat, die gewoonlijk door België voorgesteld worden:

- interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd, in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer (in België is dit van toepassing op de interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd, door Finexpo, Creditexport of Delcredere – cf. punt 3 van het Protocol bij de Overeenkomst);
- interest van (niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde) schuldvorderingen of leningen van welke aard ook, door een onderneming betaald aan een bankonderneming;

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

- interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Royalty's (artikel 12 en punt 4 van het protocol)

Zoals voor veel ontwikkelingslanden was het voor Oeganda niet mogelijk akkoord te gaan met het beginsel van exclusieve belastingheffing in de woonstaat, zoals voorzien in het OESO-model. Bijgevolg werd een bronheffing toegestaan, evenwel beperkt tot 10% van het brutobedrag. Dit maximale tarief stemt overeen met het tarief dat Oeganda heeft onderhandeld met Noorwegen, Italië, Denemarken en Nederland.

Het protocol bepaalt bovendien dat vergoedingen voor technische bijstand of diensten niet beschouwd worden als vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, maar belastbaar zijn in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval.

Beloningen voor bestuur en leiding (artikel 13)

De Overeenkomst bevat bepalingen die betrekking hebben op de heffingsbevoegdheid inzake beloningen voor bestuur en leiding.

De uitdrukking "beloningen voor bestuur en leiding" omvat beloningen van welke aard ook, verricht aan ieder persoon - niet zijnde een werknemer, bestuurder of bedrijfsleider van de persoon die de beloningen betaalt - voor het verstrekken van diensten van bestuurlijke of leidinggevende aard, maar enkel voor zover die diensten worden verstrekt gedurende een periode van ten minste drie maanden binnen enig tijdperk van 12 maanden.

Dit artikel omvat echter niet de beloningen betaald voor werkzaamheden van toezichthoudende aard die betrekking hebben op de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden zoals bedoeld in artikel 5. Die uitdrukking omvat evenmin de beloningen van bestuurders en bedrijfsleiders bedoeld in artikel 17.

Derhalve is dit artikel hoofdzakelijk bedoeld voor:

- personen die tijdelijke bestuurlijke of leidinggevende werkzaamheden uitoefenen (bijvoorbeeld adviesverlening) voor de persoon die de beloningen betaalt, en
- personen die onder het statuut van zelfstandige doorlopend bestuurlijke of leidinggevende werkzaamheden uitoefenen voor de persoon die de beloningen betaalt.

Die beloningen voor bestuur en leiding die afkomstig zijn van een overeenkomstsluitende Staat en betaald worden aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat belast worden, maar eveneens in de Staat waaruit zij afkomstig zijn. De belasting in de bronstaat is evenwel beperkt tot 10% van het brutobedrag van de beloningen.

Er is bovendien een bepaling die stelt dat de beloningen voor bestuur en leiding, op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde tot die beloningen, overeenkomstig de wetgeving van de bronstaat belast worden alsof het winst betreft die kan worden toegerekend aan een vaste inrichting of een vaste basis die gevestigd is in die overeenkomstsluitende Staat waaruit die beloningen afkomstig zijn.

Indien de persoon die de beloningen voor leiding ontvangt, een vaste inrichting of een vaste basis heeft in de Staat waaruit die beloningen voor leiding afkomstig zijn, niettegenstaande hij inwoner is van de andere Staat, en het contract dat aanleiding geeft tot het betalen van de beloningen verbonden is met de activiteit van de vaste inrichting of de vaste basis, mogen die beloningen in die Staat belast

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 (belastingheffing van de beloningen op een nettogrondslag) of van artikel 15.

Vermogenswinst (artikel 14)

Overeenkomstig paragraaf 3 zijn voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, slechts belastbaar in de woonstaat van de onderneming. Overeenkomstig de definitie van "internationaal verkeer" is deze bepaling slechts van toepassing wanneer de onderneming die het schip of het luchtvaartuig vervreemdt, er de eigenaar en de exploitant van is. Wanneer de onderneming niet zelf het schip of het luchtvaartuig exploiteert, vallen de voordelen onder de toepassing van paragraaf 5, of van paragraaf 2 wanneer het vervreemde goed in het bezit is van een vaste inrichting of een vaste basis die gevestigd is in de andere overeenkomstsluitende Staat. In dat laatste geval heeft de Staat waarin de vaste inrichting of de vaste basis gevestigd is, het recht om het voordeel te belasten.

Voordelen verkregen uit de vervreemding van laadkisten zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar zich de plaats van werkelijke leiding bevindt van de transportonderneming waarvan de bijkomstige activiteit bestaat in het verhuren van die laadkisten.

Zelfstandige beroepen (artikel 15)

In tegenstelling tot de recentste versies van het OESO-model bevat de Overeenkomst een specifiek artikel inzake de inkomsten uit een vrij beroep en uit andere werkzaamheden van zelfstandige aard. Deze bepaling, die steunt op die van het UNO-model, laat de Staat waarin de zelfstandige activiteit uitgeoefend wordt toe de inkomsten van een natuurlijke persoon die aldaar over een vaste basis beschikt, te belasten. In dat geval mag enkel het gedeelte van de inkomsten dat aan die vaste basis kan worden toegerekend, aldaar worden belast.

Niet-zelfstandige beroepen (artikel 16 en punt 5 van het protocol)

De gebruikelijke regels gelden: belastingheffing in de Staat waar de werkzaamheden worden uitgeoefend behalve indien de zogenaamde 183-dagenregel van toepassing is.

Dienaangaande dient evenwel opgemerkt dat de voorwaarde betreffende de werkgever niet de voorwaarde uit het OESO-model is. De werkgever moet inwoner zijn van dezelfde Staat als de verkrijger voor de toepassing van de 183-dagenregel. Indien de werkgever geen inwoner is van de woonstaat van de loontrekker, kan het bepalen van de beloning van de werknemer of het naleven van de verplichtingen van de werkgever inzake de inhouding aan de bron immers aanleiding geven tot administratieve moeilijkheden.

Punt 5 van het Protocol bepaalt dat een dienstbetrekking in een overeenkomstsluitende Staat uitgeoefend wordt wanneer de werknemer fysiek aanwezig is in die Staat om aldaar zijn activiteit uit te oefenen.

Bestuurders en bedrijfsleiders (artikel 17)

De modelovereenkomst van de OESO bepaalt enkel dat tantièmes en presentiegelden belast mogen worden in de woonstaat van de vennootschap die ze betaalt. Omwille van sommige bijzonderheden in het Belgisch belastingrecht werd deze regel als volgt aangevuld.

- Beloningen, niet zijnde tantièmes of presentiegelden, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 16 (Zelfstandige beroepen) worden belast.

- Beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid binnen die vennootschap, als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen eveneens overeenkomstig de bepalingen van genoemd artikel 16 belast worden.

Die twee regels hebben over het algemeen tot gevolg dat de bedoelde beloningen belast mogen worden in de Staat waar de activiteit wordt uitgeoefend.

Pensioenen (artikel 19)

In afwijking van de algemene regel van het OESO-model (exclusieve belastingheffing van particuliere pensioenen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de gerechtigde inwoner is) mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald ter zake van een dienstbetrekking in de private sector, worden belast in de Staat waaruit zij afkomstig zijn.

Die bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald ter uitvoering van de socialezekerheidswetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin die wetgeving voorziet.

Overheidsfuncties (artikel 20)

In afwijking van het OESO-model bevat de Overeenkomst geen paragraaf 2, b, met betrekking tot pensioenen. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen voor overheidsfuncties blijven aldus belastbaar in de bronstaat, zelfs indien de gerechtigde inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en er onderdaan van is.

Andere inkomsten (artikel 22)

In afwijking van het OESO-model bevat het artikel inzake andere inkomsten een bepaling die de bronstaat eveneens toestaat belasting te heffen van de inkomsten waarvan de heffingsbevoegdheid door geen enkel ander artikel geregeld wordt (artikel 22, § 2).

Vermijden van dubbele belasting (artikel 24 en punt 8 van het protocol)

In Oeganda (§ 1)

De belasting die in België werd betaald door een inwoner van Oeganda, wordt in mindering gebracht van de belasting die hij verschuldigd is in Oeganda, met dien verstande dat die vermindering niet hoger mag zijn dan de Oegandese belasting die betrekking heeft op het desbetreffende inkomen.

In België (§2)

De bepalingen voor het vermijden van dubbele belasting van inkomsten die verkregen zijn door inwoners van België, stemmen overeen met de gebruikelijke regels.

- *Vrijstelling met progressievoorbehoud (§2, a))*

Inkomsten, niet zijnde dividenden, interest en royalty's, die inwoners van België uit Oeganda verkrijgen en die aldaar zijn belast, worden in België vrijgesteld met progressievoorbehoud.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Hetzelfde geldt voor de bestanddelen van het vermogen die in het bezit zijn van Belgische inwoners en die in Oeganda zijn belast.

Indien de Oegandese belasting evenwel minder bedraagt dan 15 percent van het nettobedrag van de door deze bepaling beoogde inkomsten, stelt België die inkomsten niet vrij maar vermindert de Belgische belasting die verhoudingsgewijs overeenstemt met die inkomsten - berekend alsof het inkomsten van Belgische oorsprong betreft - tot de helft.

De winst van in Oeganda gevestigde vaste inrichtingen van binnenlandse vennootschappen van België, is dus slechts vrijgesteld voor zover de in Oeganda geheven belasting ten minste 15 % bedraagt van het nettobedrag van die winst. Wanneer die voorwaarde niet vervuld is, stelt België die winst niet vrij maar vermindert het de Belgische belasting die verhoudingsgewijs overeenstemt met die inkomsten - berekend alsof het inkomsten van Belgische oorsprong betreft - tot de helft.

Punt 8 van het Protocol bij de Overeenkomst bepaalt dat inkomsten "in Oeganda belast" zijn wanneer ze effectief begrepen zijn in de belastbare grondslag op basis waarvan de Oegandese belasting berekend wordt. Om die reden zijn inkomsten niet in Oeganda "belast" wanneer ze, nadat ze onderworpen werden aan de belastingheffing die volgens de Oegandese wetgeving normaal wordt toegepast voor zulke inkomsten, in Oeganda ofwel niet belastbaar zijn ofwel belastingvrijstelling genieten.

- *Dividenden (§2, b))*

Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Oeganda, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

- *Forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting (§2, c))*

Interest en royalty's afkomstig uit Oeganda geven aanleiding tot de verrekening van een forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting onder de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

- *Aftrek van buitenlandse verliezen (§2, d))*

De Overeenkomst bevat de gebruikelijke regel ter voorkoming van dubbele aftrek van verliezen van buitenlandse vaste inrichtingen.

Non-discriminatie (artikel 25 en punt 9 van het protocol)

Het artikel inzake non-discriminatie van deze Overeenkomst wijkt af van het OESO-model op de volgende punten:

- de gebruikelijke bepaling die discriminatie verbiedt jegens staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat (cf. artikel 24, § 2, van het OESO-model) is niet opgenomen in de Overeenkomst;
- overeenkomstig artikel 25, § 2 belet het feit dat de belastingheffing van een vaste inrichting niet ongunstiger mag zijn dan de belastingheffing van een soortgelijke onderneming, Oeganda niet om een "branch profits tax" te heffen. Dat is een belasting die wordt geheven van winst die wordt gerepatrieerd door vaste inrichtingen van Belgische ondernemingen tegen een tarief dat niet meer bedraagt dan 5 % van het gerepatrieerde inkomen. Maar zolang er een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting tussen Oeganda en een lidstaat van de OESO in werking is die niet voorziet in een belasting op filiaalwinst (branch profits tax) zoals bedoeld in

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

artikel 25, paragraaf 2, tweede zin, van de Overeenkomst, mag Oeganda zijn "branch profits tax" niet heffen ten laste van vaste inrichtingen van Belgische ondernemingen (cf punt 9 van het protocol);

- paragraaf 4 vermeldt de beloningen voor bestuur en leiding uitdrukkelijk bij de aftrekbare uitgaven;
- paragraaf 5 beperkt het artikel inzake non-discriminatie tot de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is (cf artikel 2).

Regeling voor onderling overleg (artikel 26))

De bepaling steunt op die van het UNO-model (variante A) en bepaalt dat, indien het er naar uitziet dat er makkelijker tot een overeenstemming kan gekomen worden door mondeling van gedachten te wisselen, zulke gedachtenwisseling kan plaatsvinden in een Commissie die samengesteld is uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten.

Uitwisseling van inlichtingen (artikel 27 en artikel II van het Protocol van 2014)

Artikel I van het Protocol van 2014 vervangt de tekst van artikel 27 (Uitwisseling van inlichtingen) van de Overeenkomst door de tekst van artikel 26 van het OESO-model. Door die wijziging is de Overeenkomst, wat dat punt betreft, voortaan in overeenstemming met de internationale standaard inzake uitwisseling van fiscale inlichtingen.

De nieuwe paragraaf 1 maakt het voortaan mogelijk om de inlichtingen uit te wisselen die "naar verwachting relevant" zullen zijn voor de toepassing van de Overeenkomst zelf of van de interne wetgeving met betrekking tot de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. Deze bewoordingen stemmen overeen met die van het OESO-model.

Voor België beoogt het nieuwe artikel 27 dus alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven, dit wil zeggen:

- de federale belastingen (de vier inkomstenbelastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, de douane- en accijnsrechten, enz.);
- de plaatselijke en gewestelijke belastingen, taksen, enz. voor dewelke de federale Staat instaat voor de dienst (bvb. de opcentiemen, de successierechten, enz.);
- alle belastingen en taksen die rechtstreeks door de gefedereerde entiteiten of lokale overheden geheven worden (bvb. de onroerende voorheffing die door het Vlaams Gewest geheven wordt, de belasting op de spelen en weddenschappen die door het Waals Gewest geheven wordt, enz.).

De norm "naar verwachting relevant zijn" vervangt de norm "relevante inlichtingen" voor de toepassing van de belastingwetgeving. Het doel daarvan is te verzekeren dat de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de overeenkomstsluitende Staten niet vrij staat om "naar inlichtingen te hengelen" of om te vragen naar inlichtingen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een bepaalde belastingplichtige. Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen slechts kan worden vastgesteld nadat de verzoekende Staat deze heeft ontvangen, is overigens geen voldoende reden om de aangezochte Staat te ontslaan van de plicht om die inlichtingen te verstrekken. Meestal volstaat het dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die inlichtingen relevant zijn met het oog op de vaststelling, de vestiging, de toepassing of de invordering van een belasting waarop dit Protocol van toepassing is.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Ondanks het feit dat het toepassingsgebied van dit Protocol zich uitstrekt tot belastingen geheven door of ten behoeve van verschillende bestuursniveaus (federaal, gewesten en gemeenschappen), zal de communicatie met de partnerstaat voor wat de uitwisseling van inlichtingen betreft voor alle beoogde belastingen verlopen via één enkel (centraal) contactpunt.

De nieuwe paragraaf 2 herneemt de bepalingen aangaande de geheimhouding van de inlichtingen die reeds grotendeels waren opgenomen in paragraaf 1 van artikel 27 van de Overeenkomst.

De wijze waarop de door een Staat ontvangen inlichtingen geheim worden gehouden, wordt in principe bepaald overeenkomstig de regels die gelden voor de inlichtingen die door die Staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving.

Er is bepaald dat de personen en de autoriteiten aan wie de inlichtingen mogen worden verstrekt die inlichtingen enkel mogen gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht. Ze mogen die inlichtingen evenwel kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De door een Staat ontvangen inlichtingen mogen aan andere dan de genoemde personen of autoriteiten worden medegedeeld wanneer zulks door de wetgeving van beide Staten is toegestaan en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt daar de toestemming voor geeft.

De nieuwe paragraaf 3 is analoog aan paragraaf 2 van de Overeenkomst en handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte Staat bij de uitwisseling van inlichtingen. De aangezochte Staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Op grond van de nieuwe paragraaf 4 moet de aangezochte Staat de middelen aanwenden waarover hij voor het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere Staat. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen enkele nieuwe verplichting mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

De nieuwe paragraaf 5 maakt het mogelijk om welbepaalde inlichtingen, met name bankgegevens, uit te wisselen, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende Staat niet toestaat dat de desbetreffende inlichtingen ingewonnen en verstrekt worden. Deze paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model, met als enig verschil dat hij uitdrukkelijk uitgebreid is tot inlichtingen die betrekking hebben op een trust of een stichting.

De aandacht wordt erop gevestigd dat het voor de interpretatie van de voornoemde uitdrukkingen aangewezen is de OESO-commentaar bij artikel 26 van het model van overeenkomst (nr 19.10 en volgende) te volgen.

Inwerkingtreding (artikel 30 en artikel III van het Protocol van 2014)

Artikel 30 van de Overeenkomst regelt de inwerkingtreding ervan.

Artikel III van het Protocol van 2014 regelt de inwerkingtreding en de uitvoering van het nieuwe artikel 27.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Elke overeenkomstsluitende Staat stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van het Protocol van 2014 zijn vereist. Wat België betreft zal die kennisgeving gebeuren zodra de Overeenkomst en het Protocol van 2014 bekrachtigd zullen kunnen worden. Rekening houdend met het gemengd karakter ervan, zal het nodig zijn de goedkeuring te verkrijgen van het federaal Parlement en van de gemeenschaps- en gewestparlementen.

De Overeenkomst en het Protocol van 2014 zullen in werking treden op de datum waarop de laatste van die kennisgevingen werd ontvangen.

Artikel 27 van de Overeenkomst zal van toepassing zijn:

- met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari 2006;
- met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven naar het inkomen, op inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari 2006;
- op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari 2006.

De bepalingen van het Protocol van 2014 zullen van toepassing zijn:

- met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol van 2014 in werking is getreden;
- met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven naar het inkomen, op inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol van 2014 in werking is getreden;
- met betrekking tot andere belastingen die worden behandeld in artikel 27 van de Overeenkomst, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol van 2014 in werking is getreden.

Op basis van die bepalingen is het nieuwe artikel 27 eveneens van toepassing op de inlichtingen die reeds vóór de inwerkingtreding of de toepassing van het Protocol van 2014 bestonden, op voorwaarde dat ze verstrekt zijn na de inwerkingtreding van het Protocol van 2014 en dat ze betrekking hebben op een belastbaar tijdperk of een belastbaar feit waarop artikel 27 van toepassing is overeenkomstig artikel III van het Protocol van 2014.

X

X

X

De Regering is van oordeel dat de internationale akten die heden aan uw instemming worden voorgelegd een toereikende oplossing bieden voor de problemen inzake dubbele belasting die tussen België en Oeganda bestaan of die in de toekomst tussen de twee Staten zouden kunnen optreden. Die instrumenten kunnen ertoe bijdragen de economische betrekkingen tussen beide Staten te verbeteren.

EXEMPLAAR VOOR DE RAAD VAN STATE

Daarnaast bieden ze een toereikende oplossing op het vlak van de administratieve bijstand in belastingaangelegenheden tussen de twee Staten.

De Regering stelt u derhalve voor deze internationale akten goed te keuren opdat zij zo vlug mogelijk in werking zouden kunnen treden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Reynders', with a stylized, cursive script.

Didier REYNDERS

De Minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

PROJET DE LOI PORTANT ASSENTIMENT AUX ACTES INTERNATIONAUX SUIVANTS :

- CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE D'UGANDA TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, FAITE A KAMPALA LE 26 JUILLET 2007, ET**
- PROTOCOLE, FAIT A KAMPALA LE 25 AVRIL 2014, MODIFIANT LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE D'UGANDA TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE, FAITE A KAMPALA LE 26 JUILLET 2007.**

EXPOSE DES MOTIFS

Mesdames, Messieurs,

Le Gouvernement soumet aujourd'hui à votre assentiment les actes internationaux suivants:

- 1° la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Ouganda tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune faite à Kampala le 26 juillet 2007 (ci-après « la Convention ») ; et
- 2° le Protocole, fait à Kampala le 25 avril 2014, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Ouganda tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, faite à Kampala le 26 juillet 2007 (ci-après « le Protocole de 2014 »).

Conformément à la décision de principe prise par la Conférence interministérielle « Politique Etrangère » du 20 janvier 2011, il s'agit de traités à caractère mixte (Etat fédéral/Communautés/Régions).

L'analyse des dispositions techniques de ces actes internationaux est précédée d'une brève description du contexte économique et politique général qui a entouré leur conclusion, du contexte juridique européen dans lequel s'inscrivent ces actes internationaux et d'une estimation de leur impact socio-économique.

A. Contexte économique et politique général

Généralités

La République d'Ouganda a une superficie de 241 038 Km² (soit 8 fois celle de la Belgique) et une population estimée à 36 millions d'habitants, répartis en ethnies bantoues au Sud, nilotiques et autres au Nord.

Il est aussi considéré comme faisant partie de l'Afrique des Grands Lacs. Il est entouré par la République démocratique du Congo, le Kenya, le Rwanda, le Soudan du Sud et la Tanzanie. Le Sud du pays englobe une vaste partie du lac Victoria.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Le pouvoir législatif est monocaméral.

Le pouvoir judiciaire est de type Common Law (système bâti essentiellement sur le droit jurisprudentiel). C'est un système pyramidal avec une Cour suprême au sommet.

Avec un PIB de 27 milliards de dollars en 2014, l'atlas de la Banque Mondiale classe l'Ouganda parmi les pays à faible revenu.

Situation macroéconomique:

Malgré le ralentissement de la croissance dans le secteur agricole et la situation instable au Sud-Soudan, la croissance économique prévue pour l'année fiscale 2013-2014 est d'environ 5,7%, et même de 6,1% pour l'année fiscale 2014-2015, principalement en raison de l'investissement public. Le secteur privé est toujours un peu à la traîne. Cette croissance confirme la tendance stable d'une augmentation moyenne de 6% par an depuis dix ans, avec seulement un infléchissement pour l'année fiscale 2011/2012.

En 2014 l'inflation était de 5,7%, ce qui correspond à l'objectif à long terme de 5% par an. C'est nettement mieux que les 8% en août-septembre 2013, principalement en raison de la hausse des prix alimentaires due à la sécheresse, et que le pic exceptionnel de début de 2012.

Climat d'investissement:

Dans le classement «Doing Business» 2014 de la Banque mondiale, l'Ouganda est à la 132ème place sur 189 pays à travers le monde. Cela représente un recul de 12 places par rapport à l'année précédente. En outre, l'Ouganda n'est pas mentionné une seule fois dans le nouveau rapport relatif à de nouvelles mesures de soutien.

Cependant, le président Museveni et son gouvernement optent pleinement pour l'initiative privée. Depuis que la compagnie d'électricité ougandaise UMEME a fait appel avec un grand succès à des investisseurs institutionnels internationaux, la privatisation est devenue la panacée.

En ce qui concerne les investissements étrangers, en particulier dans les grands projets d'infrastructure et dans le secteur de la construction, la présence chinoise reste dominante. Le commerce bilatéral entre la Chine et l'Ouganda a progressé durant le dernier exercice de 34% pour atteindre 538 millions de dollars. Les exportations de l'Ouganda vers la Chine ont augmenté 72,9%.

Relations bilatérales

Le traité aéronautique bilatéral belgo-ougandais a été signé en 1982 et le traité en matière de protection des investissements a été signé le 1 février 2005, mais ce dernier n'est pas encore entré en vigueur.

Relations commerciales avec la Belgique:

	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Export	43	39,6	21,9	35,4	58,7	47
Import	90	71,6	60,7	64,4	53,3	65

Source: BNB, en millions d'euros.

Les principaux produits d'exportation sont les produits chimiques (47%) et les machines et engins (24%). Les exportations belges étaient en baisse en 2013 par rapport à l'année précédente, mais la tendance sur cinq ans est quand même à la hausse. Les importations (café et poisson), qui étaient en

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

baisse, sont reparties à la hausse. Une mission commerciale belge s'est déroulée en juin 2013. Elle a permis à quelques grandes entreprises et une vingtaine de PME d'étudier de près le marché ougandais.

La Belgique ne possède que des investissements limités en Ouganda. Plusieurs entrepreneurs belges sont prospères en Ouganda (secteur de l'alimentation, exportation de poissons du Lac Victoria, logistique, production de semences, tourisme). La Sabena a toujours été présente sans interruption depuis l'indépendance et Brussels Airlines assure actuellement trois vols directs hebdomadaires entre Bruxelles et Entebbe.

La Belgique était le septième pays au monde en 2010 et le troisième pays européen (après le Royaume-Uni et les Pays-Bas) en matière d'investissements directs.

Transparence et échange de renseignements

L'Ouganda est membre du Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements. Le cadre juridique et réglementaire mis en place par l'Ouganda en vue de l'échange de renseignements sur demande a été soumis à la phase 1 de la procédure d'examen par les pairs (« *peer review* ») du Forum mondial. D'après le rapport de la phase 1 publié le 3 août 2015, l'Ouganda a mis en place le cadre juridique requis et peut passer à la phase 2 du processus d'évaluation qui étudie les pratiques d'échange de renseignements. La phase 2 a été lancée le 17 décembre 2015. Les constatations finales des deux évaluations ont été reprises dans un rapport publié le 4 novembre 2016 et selon lequel l'Ouganda est considéré comme largement conforme aux normes internationales en matière de transparence et d'échange d'informations sur demande (note « conforme pour l'essentiel »).

A cet égard, on notera que la Convention, telle que modifiée par le Protocole de 2014, est conforme au standard actuel internationalement reconnu en matière d'assistance administrative dans le domaine fiscal (voir section D ci-après, « Echange de renseignements (article 27) »).

Par ailleurs, l'Ouganda a signé le 4 novembre 2015 la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe. Cette convention est entrée en vigueur, pour l'Ouganda, au 1er septembre 2016. L'Ouganda ne s'est pas encore engagé à échanger de manière automatique des renseignements financiers conformément au « Common Reporting Standard » (état des lieux début mars 2017).

Système fiscal

a/ Personnes physiques

L'impôt sur le revenu des personnes physiques des résidents est perçu sur le revenu brut mondial à un taux progressif de 0 à 40%.

Pour les non-résidents, l'impôt est prélevé sur les revenus de source ougandaise au même taux que pour les résidents.

Les revenus locatifs sont imposés séparément.

Le revenu locatif/cadastral d'un logement ne fait pas partie du revenu imposable du propriétaire.

Un impôt sur les biens immobiliers est perçu chez les résidents et les non-résidents par les autorités locales sur la valeur imposable du bien.

Les salariés résidents et non-résidents sont soumis à un prélèvement à la source libératoire (système PAYE : pay-as-you-earn), y compris les dirigeants d'entreprise. Ils ne doivent pas rentrer de déclaration fiscale (en cas d'employeur unique).

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Les pensions sont exemptées d'impôt.

Les revenus commerciaux et professionnels des résidents sont imposés sur une base mondiale ; ceux des non-résidents sont imposés en Ouganda s'ils sont de source ougandaise.

Les revenus de services professionnels sont soumis à une retenue à la source de 6% sur le montant brut.

Les dividendes payés à une personne physique résidente par une société cotée en bourse en Ouganda sont soumis à une retenue à la source de 10%. Pour les autres dividendes, la retenue est de 15%. Dans les deux cas, l'impôt est libératoire et prélevé sur le montant brut.

Les intérêts payés par un résident à une personne physique résidente sont soumis à une retenue à la source de 15% (20% pour les titres d'état). L'impôt est également libératoire et prélevé sur le montant brut.

Les redevances sont soumises aux règles générales de déclaration, il n'y a pas de retenue à la source (sauf pour les non-résidents : 15 %).

Les plus-values sur des actifs commerciaux non-amortissables sont imposées au taux habituel.

Les plus-values sur des actifs privés ne sont pas imposables (sauf celles issues de la vente d'actions d'une société privée par une personne physique).

Les revenus de source étrangère (= dont la source ne se situe pas en Ouganda) perçus par une personne physique résidente d'Ouganda sont exemptés d'impôts ougandais à condition que le bénéficiaire ait payé un impôt étranger sur ces revenus.

b/ Sociétés

L'Ouganda a un système de taxation classique, c'est-à-dire que les sociétés et leurs actionnaires sont imposables en tant qu'entités séparées. Les sociétés sont soumises à l'impôt des sociétés sur leurs bénéfices commerciaux. Une retenue à la source sur les dividendes est appliquée à l'origine au moment de la distribution.

Cependant, lorsqu'une société résidente détient plus de 25% du droit de vote dans une autre société résidente qui paie les dividendes, ces dividendes sont exemptés d'impôt.

L'impôt est prélevé sur les revenus mondiaux des sociétés résidentes et sur les revenus de source ougandaise des sociétés non-résidentes. Le revenu imposable des sociétés non-résidentes est calculé de la même manière que pour les sociétés résidentes et il est imposé au même taux.

Les revenus d'activité commerciale étrangers sont ajoutés aux revenus nationaux et imposés au taux applicable.

Une retenue à la source s'applique aux dividendes, intérêts et services professionnels rendus à des résidents, ainsi qu'à de nombreux types de paiements faits à des non-résidents.

Les dividendes payés à une société non-résidente sont soumis à une retenue à la source de 15 %.

Les intérêts payés à une société non-résidente sont soumis à une retenue à la source de 15 % (20 % pour les titres d'état).

Les redevances payées à une société non-résidente sont soumises à une retenue à la source de 15 %.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Dans les trois cas, l'impôt est libératoire et prélevé sur le montant brut.

Il n'a pas de régime particulier pour les plus-values, mais elles sont imposables selon la législation en vigueur comme une partie des revenus commerciaux.

Le taux de base de l'impôt des sociétés est de 30%.

Pour les petites sociétés, l'imposition dépend du chiffre d'affaires (aucune déduction ni frais ni pertes ne sont admis).

Conventions fiscales

Selon les informations dont dispose l'administration fiscale belge, l'Ouganda a signé des conventions préventives de la double imposition qui sont en vigueur, notamment celles conclues avec l'Afrique du Sud (1997), le Danemark (2000), l'Inde (2004), l'Italie (2000), Maurice (2003), la Norvège (1999), les Pays-Bas (2014), le Royaume-Uni (1992) et la Zambie (1968).

Des conventions ont en outre été négociées avec la Chine (2012), la Communauté d'Afrique de l'Est (Burundi, Tanzanie, Kenya, Rwanda) (2010) et les Emirats arabes unis (2015), mais elles ne sont pas encore en vigueur. Des négociations sont en cours avec la Serbie.

B. Contexte juridique européen

Les Etats membres ont conservé leurs compétences fiscales en matière d'impôts directs, même si l'Union européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête en effet des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités.

En matière d'assistance administrative pour l'établissement des impôts sur les revenus, le Conseil a adopté plusieurs directives. Elles concernent uniquement les opérations entre des résidents d'Etats membres différents. Leur importance en ce qui concerne les relations entre Etats membres et Etats tiers est donc limitée.

La directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les Etats membres de renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Le champ d'application matériel de cette directive a encore été étendu par les directives 2014/107/UE du 9 décembre 2014 et 2015/2376 du 8 décembre 2015 qui prévoient l'échange automatique d'informations financières et l'échange automatique de rulings fiscaux transfrontaliers. Ceci a mené à l'abrogation de la directive 2003/48/CE du 3 juin 2003. L'échange automatique de renseignements que prévoyait cette dernière directive est en effet également couvert par la directive 2014/107/UE. La majorité des accords conclus, dans le prolongement de la directive 2003/48/CE, par les Etats membres de l'Union européenne avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni et des Pays-Bas seront également suspendus ou dénoncés étant donné qu'ils font double emploi avec l'échange automatique de renseignements financiers conformément à la norme internationale (« common reporting standard » ou « CRS »).

La directive 2011/16/UE comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent - pour

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise - être transmises à d'autres Etats membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre Etat membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'obligation pour les Etats membres de respecter tous leurs engagements relatifs à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

La Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les Etats membres devraient prendre pour promouvoir la « bonne gouvernance » dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). La Commission demande notamment aux Etats membres d'opter dans leurs relations bilatérales pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la présente Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées et sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique

Il est difficile d'évaluer précisément l'impact qu'aura la présente Convention sur le plan socio-économique. Cette Convention a en effet pour but de renforcer les relations économiques entre la Belgique et l'Ouganda. La Convention vise à la fois à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges en Ouganda et à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs ougandais.

D. Dispositions techniques

Comme la plupart des conventions préventives de la double imposition conclues par la Belgique, la Convention avec l'Ouganda s'inspire du modèle de convention fiscale élaboré par l'OCDE. Les dispositions suivantes s'écartent du modèle OCDE.

Impôts visés (article 2)

La Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

En ce qui concerne la Belgique, la Convention s'applique à l'impôt des personnes physiques, à l'impôt des sociétés, à l'impôt des personnes morales et à l'impôt des non-résidents, y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes.

Etant donné que le champ d'application matériel de la Convention – et du Protocole de 2014 (voir le point « Echange de renseignements (article 27) » ci-après) – couvre les impôts perçus pour le compte des subdivisions politiques ou collectivités locales, ces deux traités ont un caractère mixte.

Le caractère mixte de la Convention n'a été arrêté qu'après sa signature, suite à une série d'avis rendus en 2010 par le Conseil d'Etat concernant des traités analogues. Compte tenu de ces avis, la Convention a été soumise au groupe de travail « traités mixtes » visé à l'article 3 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'Etat fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion de traités mixtes (M.B. 17.12.1996). Lors de ses réunions des 13 décembre 2011 (pour

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

la Convention) et 20 septembre 2013 (pour le Protocole de 2014), ce groupe de travail a arrêté le caractère mixte (Etat fédéral/Communautés/Régions) de ces traités, ce qui a été confirmé par la Conférence interministérielle « politique étrangère » (CIPE).

En ce qui concerne l'Ouganda, le seul impôt mentionné à l'article 2 de la Convention est l'impôt sur le revenu (Income tax).

Définitions générales (article 3 et point 1 du protocole – article 1 du Protocole de 2014)

Etant donné le caractère mixte de la Convention établi après sa signature (voir ci-avant), le Protocole de 2014 prévoit, en ce qui concerne la définition de l'« autorité compétente » dans le cas de la Belgique, qu'il s'agira selon le cas du Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou de son collègue du Gouvernement d'une Région ou d'une Communauté, ou du (ou des) représentant(s) autorisé(s) du (ou des) Ministre(s) concerné(s).

Bien que le champ d'application de la Convention et du Protocole de 2014 s'étende aux impôts perçus pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Communauté et Régions), la communication avec l'Ouganda, en ce qui concerne l'échange de renseignements et l'assistance au recouvrement, se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés, font l'objet d'un accord de coopération (Accord de coopération du 26 février 2014, M.B. du 24 avril 2014). Cet accord de coopération porte non seulement sur l'assistance au recouvrement dans le cadre d'une convention ou d'un accord bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux), mais porte également sur l'assistance au recouvrement dans le cadre de la Directive 2010/24/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Par ailleurs, le paragraphe 2 de l'article 3 de la Convention spécifie que tout terme ou expression qui n'est pas défini dans la Convention a le sens que lui attribue le droit (fiscal) des Etats contractants. Cependant, le point 1 du Protocole à cette Convention précise que, sauf exception (désaccord exprimé par une observation sur les commentaires du modèle OCDE, interprétation contraire prévue dans la Convention ou établie ultérieurement dans le cadre de la procédure amiable prévue à l'article 26), les dispositions de la Convention issues du modèle OCDE sont à interpréter conformément aux commentaires OCDE.

Etablissement stable (article 5)

L'article 5, paragraphe 2, ajoute à la liste des établissements stables:

- des locaux utilisés pour effectuer des ventes ou pour recevoir ou solliciter des commandes;
- un entrepôt, dans le cas d'une personne dont l'activité consiste à mettre des installations de stockage à la disposition d'autres personnes;
- une installation ou structure utilisée pour l'exploitation de ressources naturelles.

Il faut toutefois noter que l'ajout de ces types d'établissement stable est prévu par le commentaire OCDE.

En outre, conformément au modèle ONU, le paragraphe 3 stipule qu'un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que lorsque sa durée excède six mois.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Enfin, toujours conformément au modèle ONU, le paragraphe 7 stipule qu'une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est, sauf en ce qui concerne les opérations de réassurance, considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat si elle perçoit des primes dans cet autre Etat ou assure des risques qui y sont situés, par l'intermédiaire d'un agent qui y est établi, à l'exclusion d'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6, à moins que celui-ci ne dispose de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise.

Bénéfices des entreprises (article 7 et point 2 du protocole)

Cet article s'inspire largement de l'article 7 du modèle de convention de l'ONU.

En effet, comme dans plusieurs conventions préventives de la double imposition conclues avec des pays en voie de développement, la Belgique a accepté d'insérer au paragraphe 3 une disposition issue du modèle ONU en vertu de laquelle ne doivent pas être déduits des bénéfices d'un établissement stable les intérêts, les redevances et les commissions pour des services précis rendus ou pour une activité de direction qui sont payés (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par un établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un de ses autres bureaux. En fait, ce qui précède est conforme aux commentaires de l'OCDE sur l'article 7 (version 2008), mais fait l'objet d'une disposition expresse dans le modèle ONU. C'est cette disposition ONU qui a été insérée dans la présente Convention.

Par dérogation au modèle ONU, un paragraphe 5 confirme le principe selon lequel aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

Enfin, à la demande de la Belgique, le point 2 du Protocole à la Convention précise qu'en ce qui concerne les contrats en vue de l'étude, de la fourniture, de l'installation ou de la construction dans un Etat contractant d'équipements ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou d'ouvrages publics, les bénéfices imputables à l'établissement stable situé dans cet Etat sont déterminés uniquement sur la base de la partie du contrat qui a effectivement été exécutée par ledit établissement stable.

Navigation maritime et aérienne (article 8)

Dans les relations avec des Etats non membres de l'OCDE, la Belgique préfère généralement fixer dans la Convention elle-même des règles claires concernant les activités assimilées au transport international. Il s'agit en particulier de la location de navires ou d'aéronefs tout armés et équipés, de la location coque nue, en tant qu'activité accessoire, de navires ou d'aéronefs et de la location de conteneurs pour autant qu'il s'agisse également d'une activité accessoire pour l'entreprise de transport international.

L'insertion des dispositions visées, qui correspondent en principe à ce qui figure dans les commentaires sur l'article 8 du modèle OCDE, doit notamment garantir que les deux Etats contractants interpréteront les dispositions relatives au transport international de façon identique.

Entreprises associées (article 9)

La Convention reprend la disposition correspondante du modèle de convention OCDE, y compris le paragraphe 2 qui vise à éviter la double imposition économique que pourrait entraîner le redressement par un Etat des bénéfices qu'une entreprise de cet Etat a tiré de transactions avec une entreprise associée établie dans l'autre Etat, en prévoyant que cet autre Etat procède à un ajustement corrélatif de l'impôt qu'il a perçu sur les bénéfices provenant des mêmes transactions.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

En outre, en dérogation à la disposition correspondante du modèle de convention OCDE, il est précisé que l'ajustement ne sera réalisé que « si cet Etat estime que l'ajustement est justifié ».

Dividendes (article 10)

Le taux maximum de retenue à la source sur les dividendes est de 5 % du montant brut si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 % du capital de la société distributrice.

Dans les autres cas, l'imposition dans l'Etat de la source est limitée à 15 % du montant brut des dividendes.

Intérêts (article 11)

L'impôt dans l'Etat de la source ne peut, en règle générale, s'élever à plus de 10% du montant brut des intérêts.

Le paragraphe 3 prévoit un certain nombre d'exemptions dans l'Etat de source, habituellement proposées par la Belgique:

- les intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré dans le cadre d'un régime organisé par un Etat contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales en vue de promouvoir les exportations (en ce qui concerne la Belgique, ceci s'applique aux intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré par Finexpo, Creditexport ou le Ducroire – cf. point 3 du Protocole à la Convention);
- les intérêts de créances ou de prêts de n'importe quelle nature (non représentés par des titres au porteur) payés par une entreprise à une entreprise bancaire;
- les intérêts payés à l'autre Etat contractant, à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Redevances (article 12 et point 4 du protocole)

A l'instar de beaucoup de pays en développement, il n'était pas possible pour l'Ouganda d'accepter le principe, prévu par le modèle OCDE, de l'imposition exclusive dans l'Etat de résidence. Une retenue à la source a dès lors été admise, mais celle-ci a toutefois été limitée à 10% du montant brut. Ce taux maximum correspond à celui que l'Ouganda a retenu avec la Norvège, l'Italie, le Danemark et les Pays-Bas.

Par ailleurs, le protocole prévoit que les rémunérations payées pour une assistance ou des services techniques ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique mais sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas.

Rémunérations des services d'administration et de gestion (article 13)

La convention inclut des dispositions relatives au pouvoir d'imposition sur les rémunérations de services d'administration et de gestion.

L'expression « rémunérations de services d'administration et de gestion » couvre les rémunérations de toute nature payées à toute personne autre qu'un salarié, un administrateur ou dirigeant de société du débiteur, pour des services d'administration ou de gestion, mais uniquement dans la mesure où ces activités sont exercées pendant une période d'au moins trois mois au cours de toute période de douze mois.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Toutefois, cet article ne couvre pas les rémunérations payées pour des activités de surveillance relatives à un chantier de construction, d'installation ou de montage visées à l'article 5. Cette expression ne comprend pas non plus les rémunérations des administrateurs et dirigeants de société visées à l'article 17.

Ainsi, sont principalement visées dans le présent article:

- les personnes qui exercent des activités temporaires (par exemple, des activités de conseil) d'administration ou de gestion pour la personne qui paie les rémunérations, et
- les personnes qui exercent des activités permanentes d'administration ou de gestion, sous le couvert d'un statut d'indépendant, pour la personne qui paie les rémunérations.

Ces rémunérations de services d'administration et de gestion provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre Etat, mais également dans l'État d'où elles proviennent. L'impôt dans l'Etat de source est toutefois limité à 10% du montant brut des rémunérations.

Par ailleurs, une disposition stipule que, à la demande du bénéficiaire effectif des rémunérations de services d'administration et de gestion, ces rémunérations sont imposées conformément à la législation de l'Etat de source comme s'il s'agissait de bénéfices imputables à un établissement stable, ou une base fixe, situé(e) dans cet Etat contractant d'où proviennent ces rémunérations.

Ainsi, si la personne qui reçoit les rémunérations de services de direction, bien que résidente de l'autre État, dispose d'un établissement stable ou d'une base fixe dans l'État d'où proviennent ces rémunérations de services de direction et que le contrat qui donne lieu au paiement des rémunérations se rattache à l'activité de l'établissement stable ou de la base fixe, ces rémunérations peuvent être imposées dans cet État conformément aux dispositions de l'article 7 (imposition des rémunérations sur une base nette) ou de l'article 15.

Gains en capital (article 14)

Conformément au paragraphe 3, les plus-values tirées de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ne sont imposables que dans l'Etat de résidence de l'entreprise. En vertu de la définition du « trafic international », cette disposition n'est applicable que lorsque l'entreprise qui aliène le navire ou l'aéronef en est le propriétaire et l'exploitant. Lorsque l'entreprise n'exploite pas elle-même le navire ou l'aéronef, les plus-values relèvent soit du paragraphe 5, soit du paragraphe 2 lorsque le bien aliéné appartient à un établissement stable ou une base fixe situé(e) dans l'autre Etat contractant. Dans ce dernier cas, l'Etat de situation de l'établissement stable ou de la base fixe a le droit d'imposer la plus-value.

Les gains provenant de l'aliénation de conteneurs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où est situé le siège de direction effective de l'entreprise de transport dont l'activité accessoire consiste à donner ces conteneurs en location.

Professions indépendantes (article 15)

Contrairement aux versions les plus récentes du modèle OCDE, la Convention contient un article spécifique sur les revenus de professions libérales et d'autres activités de caractère indépendant. Cette disposition, inspirée de celle du modèle ONU, permet à l'Etat dans lequel l'activité indépendante est exercée d'imposer les revenus d'une personne physique qui y dispose d'une base fixe. Dans ce cas, seule la partie des revenus imputable à cette base fixe peut y être imposée.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Professions dépendantes (article 16 et point 5 du protocole)

Les règles habituelles sont de mise : imposition dans l'Etat où les activités sont exercées sauf si la règle dite des 183 jours est applicable.

A ce propos, il convient cependant de remarquer que la condition relative à l'employeur n'est pas celle du modèle OCDE. L'employeur doit être résident du même Etat que le bénéficiaire pour l'application de la règle des 183 jours. En effet, si l'employeur n'est pas résident de l'Etat de résidence du salarié, la détermination de la rémunération du salarié ou la mise en œuvre des obligations de l'employeur en matière de retenue à la source peut donner lieu à des difficultés administratives.

Le point 5 du Protocole précise qu'un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant dès lors que le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer son activité.

Administrateurs et dirigeants de sociétés (article 17)

En la matière, le modèle de convention de l'OCDE prévoit uniquement que les tantièmes et les jetons de présence sont imposables dans l'Etat de résidence de la société qui les paie. En raison de certaines particularités du droit fiscal belge, la règle précédente a été complétée comme suit.

- Les rémunérations, ne consistant pas en tantièmes ou en jetons de présence, qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant, et ce en raison de l'exercice d'activités journalières de direction ou de caractère technique, commercial ou financier, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 16 (Professions dépendantes).
- Les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité journalière au sein de cette société, en tant qu'associé dans une société autre qu'une société par actions qui est un résident de l'autre Etat contractant, sont également imposables conformément aux dispositions dudit article 16.

Ces deux règles ont pour effet que, généralement, les rémunérations visées sont imposables dans l'Etat où l'activité est exercée.

Pensions (article 19)

Par dérogation à la règle générale du modèle OCDE (imposition exclusive des pensions privées dans l'Etat contractant dont le bénéficiaire est un résident), les pensions et autres rémunérations similaires payées au titre d'un emploi salarié exercé dans le secteur privé sont imposables dans l'Etat d'où elles proviennent.

Cette règle est également applicable aux pensions et autres rémunérations similaires payées en exécution de la législation en matière de sécurité sociale d'un Etat contractant, ou dans le cadre d'un régime général organisé par cet Etat pour compléter les avantages prévus par cette législation.

Fonctions publiques (article 20)

Par dérogation au modèle OCDE, la convention ne contient pas le paragraphe 2, b, relatif aux pensions. Ainsi, les pensions et autres rémunérations similaires de la fonction publique restent

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

imposables dans l'Etat de la source, même si le bénéficiaire est un résident de l'autre État contractant et en possède la nationalité.

Autres revenus (article 22)

Par dérogation au modèle OCDE, l'article traitant des autres revenus comprend une disposition qui donne également à l'Etat de la source le droit d'imposer les revenus dont le pouvoir d'imposition n'est régi par aucun autre article (article 22, §2).

Elimination de la double imposition (article 24 et point 8 du protocole)

En Ouganda (§ 1)

L'impôt payé en Belgique par un résident de l'Ouganda est déduit de l'impôt dont il est redevable en Ouganda, étant entendu que cette déduction ne peut excéder l'impôt ougandais afférent au revenu en question.

En Belgique (§2)

Les dispositions visant à éviter la double imposition sur les revenus perçus par des résidents de la Belgique sont conformes aux règles habituelles.

- Exemption sous réserve de progressivité (§2, a))

Les revenus, autres que des dividendes, intérêts et redevances, que des résidents de la Belgique reçoivent de l'Ouganda, et qui y sont imposés, sont exemptés d'impôt en Belgique sous réserve de progressivité. Il en va de même pour les éléments de fortune possédés par des résidents belges et qui sont imposés en Ouganda.

Toutefois, lorsque l'impôt ougandais est inférieur à 15 pour cent du montant net des revenus visés à la présente disposition, la Belgique n'exempte pas ces revenus mais réduit à la moitié l'impôt belge proportionnellement afférent à ceux-ci, calculé comme si ces revenus étaient des revenus de source belge.

Ainsi, les bénéfices des établissements stables situés en Ouganda des sociétés résidentes de la Belgique ne sont exemptés que pour autant que l'impôt perçu en Ouganda soit au moins égal à 15 pour cent du montant net de ces bénéfices. Lorsque cette condition n'est pas remplie, la Belgique n'exempte pas ces bénéfices mais réduit de moitié l'impôt belge proportionnellement afférent à ceux-ci, calculé comme si ces revenus étaient des revenus de source belge.

Le point 8 du Protocole à la Convention précise qu'un revenu est « imposé en Ouganda » lorsqu'il est effectivement compris dans la base imposable sur laquelle l'impôt ougandais est calculé. Un revenu n'est donc pas « imposé » en Ouganda lorsque, bien qu'étant soumis au régime fiscal normalement applicable à ce revenu en vertu de la législation ougandaise, il est soit non imposable soit exempté d'impôt en Ouganda.

- Dividendes (§2, b))

Les dividendes qu'une société résidente de la Belgique reçoit d'une société résidente de l'Ouganda sont exonérés de l'impôt belge des sociétés aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.

- Quotité forfaitaire d'impôt étranger (§2, c))

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

Les intérêts et redevances provenant de l'Ouganda donnent lieu à l'imputation d'une quotité forfaitaire d'impôt étranger aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.

- *Déduction des pertes étrangères (§2, d))*

La Convention contient la règle habituelle destinée à empêcher la double déduction des pertes des établissements stables étrangers.

Non-discrimination (article 25 et point 9 du protocole)

L'article sur la non-discrimination de la présente Convention déroge au modèle OCDE sur les points suivants:

- la disposition usuelle prohibant des discriminations vis-à-vis des apatrides qui sont résidents d'un Etat contractant (cf. article 24, § 2, du modèle OCDE) n'est pas reprise dans la Convention;
- en vertu de l'article 25, § 2, le fait que l'imposition d'un établissement stable ne puisse pas être plus lourde que celle d'une entreprise similaire n'empêche pas l'Ouganda de lever une « branch profits tax », impôt perçu sur les bénéfices rapatriés par les établissements stables d'entreprises belges, à un taux n'excédant pas 5 pour cent des revenus rapatriés. Mais l'Ouganda ne pourra pas prélever sa « branch profits tax » sur les établissements stables d'entreprises belges aussi longtemps qu'une convention préventive de la double imposition applicable entre l'Ouganda et un pays membre de l'OCDE ne prévoit pas d'impôt sur les bénéfices des succursales, tel que visé à l'article 25, §2, deuxième phrase, de la Convention (cf. point 9 du protocole);
- le paragraphe 4 cite explicitement les rémunérations de services d'administration et de gestion parmi les dépenses déductibles;
- le paragraphe 5 limite l'article relatif à la non-discrimination aux impôts auxquels la convention s'applique (cf. article 2).

Procédure amiable (article 26)

La disposition s'inspire de celle du modèle ONU (variante A) et prévoit que, si des échanges de vue oraux semblent devoir faciliter l'obtention d'un accord, ces échanges de vue peuvent avoir lieu au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Echange de renseignements (article 27 et article II du Protocole de 2014)

L'article I du Protocole de 2014 remplace le texte de l'article 27 (Echange de renseignements) de la Convention par le texte de l'article 26 du modèle OCDE. Grâce à cette modification, la Convention est, sur ce point, désormais conforme au standard international d'échange de renseignements fiscaux.

Le nouveau paragraphe 1er permet dorénavant d'échanger les renseignements « vraisemblablement pertinents » pour l'application de la Convention ou de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales. Cette formulation est conforme à celle du modèle OCDE.

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

En ce qui concerne la Belgique, le nouvel article 27 vise donc tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, perçus par l'Etat fédéral et par les autres niveaux de pouvoir, c'est-à-dire:

- les impôts fédéraux (les quatre impôts sur les revenus, la taxe sur la valeur ajoutée, les droits de douane et d'accises, etc.);
- les impôts, taxes, etc. locaux et régionaux dont le service est assuré par l'Etat fédéral (p. ex. les centimes additionnels, les droits de succession, etc.);
- tous les impôts et taxes perçus directement par les entités fédérées ou les pouvoirs locaux (p. ex. le précompte immobilier perçu par la Région flamande, la taxe sur les jeux et paris perçue par la Région wallonne, etc.).

La norme de « pertinence vraisemblable » remplace celle de « renseignements pertinents » pour l'application de la législation fiscale. Ceci a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu'il n'est pas loisible aux Etats contractants « d'aller à la pêche aux renseignements » ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne peut être déterminée qu'après réception de ceux-ci par l'Etat requérant ne constitue pas une raison suffisante pour que l'Etat requis soit dispensé de l'obligation de les fournir. Il suffit généralement que des motifs sérieux permettent de penser que ces renseignements sont pertinents en vue de déterminer, établir, appliquer ou percevoir un impôt visé par le présent Protocole.

Bien que le champ d'application de ce Protocole s'étende aux impôts perçus par ou pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Régions et Communautés), la communication avec l'Etat partenaire, en ce qui concerne l'échange de renseignements pour tous les impôts visés, se fera via un seul point de contact (central).

Le nouveau paragraphe 2 reprend les dispositions relatives à la confidentialité des renseignements qui, pour l'essentiel, étaient déjà contenues dans le paragraphe 1 de l'article 27 de la Convention.

La manière dont les renseignements reçus par un Etat sont tenus secrets est en principe déterminée conformément aux règles en vigueur pour les renseignements obtenus par cet Etat en application de sa législation interne.

Il est stipulé que les personnes et autorités auxquelles les renseignements peuvent être communiqués ne sont habilitées à en faire usage qu'en vue de l'exercice de leur mission. Elles sont toutefois autorisées à révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les renseignements reçus par un Etat peuvent être communiqués à des personnes ou autorités autres que celles mentionnées lorsque cette possibilité est prévue par la législation des deux Etats et si l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette communication.

Le nouveau paragraphe 3 est analogue au paragraphe 2 de la Convention et traite de certaines limitations à l'échange de renseignements en faveur de l'Etat requis. L'Etat requis n'est notamment pas obligé de fournir des renseignements qu'il ne pourrait pas obtenir pour son propre usage sur la base de sa législation ou dans le cadre normal de sa pratique administrative.

Sur la base du nouveau paragraphe 4, l'Etat requis doit utiliser les moyens dont il dispose en matière de collecte de renseignements, même si ces renseignements ne sont utiles qu'à l'autre Etat. Ce

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

nouveau paragraphe n'engendre aucune obligation nouvelle pour la Belgique car la pratique belge, comme celle de la plupart des Etats membres de l'OCDE, était déjà conforme à ces règles.

Le nouveau paragraphe 5 permet l'échange de renseignements spécifiques, notamment des renseignements bancaires, alors même que la législation fiscale ou la pratique administrative d'un Etat contractant n'autorise pas la collecte et la fourniture des renseignements en question. Ce paragraphe correspond au paragraphe 5 de l'article 26 du modèle OCDE, la seule différence étant qu'il est étendu explicitement aux renseignements relatifs à un trust ou une fondation.

L'attention est attirée sur le fait que, pour l'interprétation des expressions précitées, il convient de suivre les commentaires OCDE sur l'article 26 du modèle de convention (n° 19.10 et suivants).

Entrée en vigueur (article 30 et article III du Protocole de 2014)

L'article 30 de la Convention détermine son entrée en vigueur.

L'article III du Protocole de 2014 fixe quant à lui l'entrée en vigueur et la prise d'effet du nouvel article 27.

Chaque Etat contractant notifiera par la voie diplomatique à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du Protocole de 2014. De la part de la Belgique, cette notification interviendra dès que la Convention et le Protocole de 2014 pourront être ratifiés. Compte tenu de leur caractère mixte, il sera nécessaire d'obtenir l'assentiment du Parlement fédéral et des parlements communautaires et régionaux.

La Convention et le Protocole de 2014 entreranno en vigueur à la date de réception de la dernière de ces notifications.

L'article 27 de la Convention s'appliquera:

- aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier 2006;
- aux autres impôts établis sur des revenus d'années fiscales commençant à partir du 1er janvier 2006;
- aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier 2006.

Les dispositions du Protocole de 2014 seront applicables:

- en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole de 2014;
- en ce qui concerne les autres impôts sur les revenus, aux revenus d'années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole de 2014;

EXEMPLAIRE POUR LE CONSEIL D'ETAT

- en ce qui concerne les autres impôts traités à l'article 27 de la Convention, à tout autre impôt dû au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole de 2014.

Sur la base de ces dispositions, le nouvel article 27 est également applicable aux renseignements préexistants à l'entrée en vigueur ou à la prise d'effet du Protocole de 2014, à condition qu'ils soient fournis après l'entrée en vigueur du Protocole de 2014 et qu'ils se rapportent à une période imposable ou un événement imposable auquel l'article 27 est applicable conformément à l'article III du Protocole de 2014.

X

X

X

Le Gouvernement estime que les actes internationaux soumis aujourd'hui à votre assentiment offrent une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et l'Ouganda ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux Etats. Ces instruments sont donc de nature à contribuer à l'amélioration des relations économiques entre les deux Etats. Ils offrent en outre une solution satisfaisante en ce qui concerne l'assistance administrative en matière fiscale entre les deux Etats.

Le Gouvernement vous propose par conséquent d'approuver ces actes internationaux afin qu'ils puissent entrer en vigueur dans le plus bref délai possible.

Le Ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le Ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

[illegible]

**CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF UGANDA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UGANDA

DESIRING to promote and strengthen the economic relations between the two countries, and to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

HAVE agreed as follows :

ARTICLE 1

Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income or on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular :
 - a) in the case of Belgium :
 - (i) the individual income tax ;
 - (ii) the corporate income tax ;
 - (iii) the income tax on legal entities ;
 - (iv) the income tax on non-residents ;
 - (v) the supplementary crisis contribution, including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments, (hereinafter referred to as "the Belgian tax") ;
 - b) in the case of Uganda, the income tax, (hereinafter referred to as "the Ugandan tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, its existing taxes. The Competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires :
 - a) the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium ; used in the geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or jurisdiction ;

- b) the term "Uganda" means the Republic of Uganda ;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of Belgium or Uganda, as the context requires ;
 - d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident ;
 - e) the term "competent authority" means :
 - (i) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorized representative ;
 - (ii) in the case of Uganda, the Minister of Finance or his authorized representative ;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State ;
 - g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State ;
 - h) the term "national" means :
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State ;
 - (ii) any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State ; and
 - i) the term "person" includes an individual, a company, a partnership and any other body of persons.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies with any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him ; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests) ;

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode ;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national ;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

ARTICLE 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially :
 - a) a place of management ;
 - b) a branch ;
 - c) an office ;
 - d) a factory ;
 - e) a workshop ;
 - f) any premises used as a sales outlet or for receiving or soliciting orders ;
 - g) a warehouse in relation to a person whose business is the provision of storage facilities for others ;
 - h) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources ;
 - and
 - i) an installation or structure used for the exploitation of natural resources.
3. A building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activity connected therewith constitutes a permanent establishment only if such site, project or activity lasts for a period of more than six months.
4. Notwithstanding the provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise ;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery ;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise ;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or for collecting information, for the enterprise ;

- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character ;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
- 5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
 - 6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
 - 7. Notwithstanding the provisions of paragraphs 5 and 6, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except with regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in that other State, or insures risks situated therein, through an agent established there - but not including an agent of an independent status mentioned in paragraph 6 unless he has, and habitually exercises, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.
 - 8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

Income from Immovable Property

- 1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
- 2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
- 3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

Business Profits

1. The profits of an enterprises of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.

Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, of amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patent or other rights, or by way of commission for the specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. In so far as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

Shipping and Air Transport

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft used in international traffic shall include, in particular :
 - a) profits derived from the lease by the enterprise of ships or aircraft on charter fully equipped, manned and supplied ;
 - b) profits derived from the lease by the enterprise on a bare boat charter basis of ships or aircraft used in international traffic where such a lease is ancillary to the transportation of passengers or cargo ; and
 - c) profits derived from the lease of containers by the enterprise where such a lease is ancillary to the transportation of cargo.
3. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

Associated Enterprises

1. Where :
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits if that State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends ; or
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the Company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders shares or other rights (not being debt-claims), participating in profits, as well as income - even paid in the form of interest - which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the Contracting State of which the paying company is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is :
 - a) interest paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured under a scheme organised by a Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities in order to promote exports ;
 - b) interest on debt-claims or loans of any nature -not represented by bearer instruments- paid by an enterprise to a banking enterprise ;
 - c) interest paid to the other Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However the term interest shall not include, for the purposes of this Article, penalty charges for late payment or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by that permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a personal relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films and films, tapes or discs for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base with which the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Administration and Management Fees

1. Administration and management fees arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such administration and management fees may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the fees is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the administration and management fees. But, upon request of the beneficial owner of the administration and management fees, such fees shall be taxed according to the laws of that State, as if they were profits attributable to a permanent establishment or a fixed base situated in the Contracting State in which they arise.
3. The term "administration and management fees" as used in this Article means payments of any kind to any person, other than to an employee, director or company manager of the person making the payments, in consideration for any service of an administrative or managerial nature but only to the extent that the services are performed for a period of at least three months in any period of twelve months.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the administration and management fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the administration and management fees arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the administration and management fees are effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Administration and management fees shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the administration and management fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the administration and management fees was incurred, and such fees are borne by that permanent establishment or fixed base, then such administration and management fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the administration and management fees paid exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 14

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived from the alienation of containers to which the provisions of Article 8 apply shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

ARTICLE 15

Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, economists and accountants.

ARTICLE 16

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned state if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned ; and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident ; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 17

Directors and Company Managers

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2.
 - a) Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial, technical, commercial or financial nature, may be taxed in accordance with the provisions of Article 16, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company ;
 - b) The preceding provision shall also apply to remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his day-to-day activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of a Contracting State.

ARTICLE 18

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an artiste such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsman is a resident.

ARTICLE 19

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment, may be taxed in the Contracting State in which they arise. This provision shall also apply to pensions and other similar remuneration paid by a Contracting State under its social security legislation or under a public scheme organised by that State in order to supplement the benefits of its social security legislation.

ARTICLE 20

Government Services

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who :
 - (i) is a national of that State ; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
3. The provisions of Articles 16, 17, 18 and 19 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 21

Students and Apprentices

A student or business apprentice who is present in a Contracting State solely for the purpose of his education or training and who is, or immediately before being so present was, a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on payments received from sources outside that first-mentioned State for the purpose of his maintenance, education or training.

ARTICLE 22

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. However, any such income derived by a resident of a Contracting State from sources in the other Contracting State may also be taxed in that other State.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 24

Elimination of Double Taxation

1. In Uganda, double taxation shall be eliminated as follows :

Where a resident of Uganda derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Belgium, Uganda shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the Belgium tax paid. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Belgium ; and

2. In Belgium, double taxation shall be avoided as follows :

- a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, or owns elements of capital which may be taxed in Uganda in accordance with the provisions of this Convention, and which are taxed there, Belgium shall exempt such income or such elements of capital from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted.

However, where the Ugandan tax is less than 15 per cent of the net amount of the income referred to in this provision, Belgium shall not exempt that income but shall reduce to a half the Belgian tax which is proportionally relating to that income, calculated as if that income was income from Belgian sources.

- b) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Uganda, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.
- c) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the Ugandan tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.
- d) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Uganda, have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Uganda by reason of compensation for the said losses.

ARTICLE 25

Non-discrimination

- 1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
- 2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. However, branch profits tax levied on income repatriated by a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be regarded as being contrary to the provisions of this paragraph. The tax so charged, however, shall not exceed 5 per cent of the repatriated income. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article 13 apply, interest, royalties, administration and management fees and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
5. In this Article the term "taxation" means the taxes to which this Convention applies.

ARTICLE 26

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions of tax provided for in the Convention.
5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 27

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention and established by the Contracting States in so far as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular for the prevention of fraud and evasion in relation to such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic law of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State ;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State ;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

ARTICLE 28

Recovery of Taxes

1. The Contracting States undertake to lend assistance to each other in the collection of the taxes owed by a taxpayer to the extent that the amount thereof has been finally determined according to the laws of the Contracting State making the request for assistance.
2. In the case of a request by a Contracting State for the collection of taxes which has been accepted for collection by the other Contracting State, such taxes shall be collected by that other State to the extent permitted by its domestic law.
3. Claims which are the subject of requests for assistance shall not have priority over taxes owing in the Contracting State rendering assistance and the provisions of paragraph 1 of Article 27 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.
4. Any request for collection by a Contracting State shall be accompanied by such certificate as is required by the laws of that State to establish that the taxes owed by the taxpayer have been finally determined.

5. Where the tax claim of a Contracting State has not been finally determined by reason of it being subject to appeal or other proceedings, that State may, in order to protect its revenues, request the other Contracting State to take such protective measures for conservancy on its behalf as are available to the other State under the laws of that other State. If such request is accepted by the other State, such protective measures shall be taken by that other State to the extent permitted by its domestic law.
6. A request under paragraph 4 or 5 shall only be made by a Contracting State if that State has exhausted all remedies in its own territory for the recovery of its tax claim.
7. The Contracting State in which tax is recovered in accordance with the provisions of this Article shall forthwith remit to the Contracting State on behalf of which the tax was collected the amount so recovered minus, where appropriate, the amount of the extraordinary costs referred to in sub-paragraph b) of paragraph 8.
8. It is understood that, unless otherwise agreed by the competent authorities of both Contracting States,
 - a) ordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by that State,
 - b) extraordinary costs incurred by a Contracting State in providing assistance shall be borne by the other State and shall be payable regardless of the amount collected on its behalf by the first-mentioned State.

As soon as a Contracting State anticipates that extraordinary costs may be incurred, it shall so advise the other Contracting State and indicate the estimated amount of such costs. The competent authorities of the Contracting States may settle the mode of application of this paragraph.

9. In this Article, the term "taxes" means the taxes covered by Article 2 of this Convention and includes any interest and penalties relating thereto.

ARTICLE 29

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 30

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.

2. The provisions of the Convention shall have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 2006 ;
- b) with respect to other taxes charged on income of fiscal years beginning on or after January 1 2006 ;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on or after January 1 2006.

ARTICLE 31

Termination

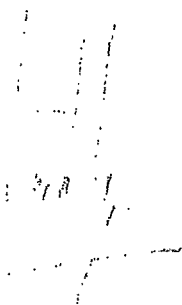
This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Convention shall cease to have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable from January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given ;
- b) with respect to other taxes charged on income of fiscal years beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given ;
- c) with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on January 1 of any year following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, by their respective Governments, have signed this Convention.

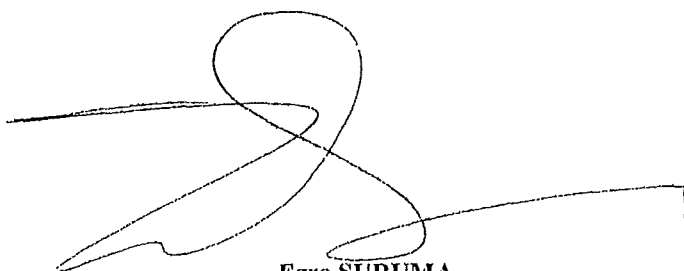
DONE in duplicate at Kampala, this 26th day of July 2007, in the English language.

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE KINGDOM OF BELGIUM :**

Jan de BRUYNE,
Ambassador

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF UGANDA :**

Ezra SURUMA,
Minister of Finance,
Planning and Economic Development

PROTOCOL

On the signing of the Convention between the Kingdom of Belgium and the Republic of Uganda for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. Ad Article 3, paragraph 2 :

In the interpretation of the provisions of the Convention which are identical or in substance similar to the provisions of the OECD Model Tax Convention, the tax administrations of the Contracting States shall follow the general principles of the commentary of the Model Convention provided the Contracting States did not include in that commentary any observations expressing a disagreement with those principles and to the extent the Contracting States do not agree on a divergent interpretation in special circumstances.

2. Ad Article 7, paragraphs 1 and 2 :

With respect to contracts with respect to the study, the supply, the installation or the construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises or of public works, it is understood that the profits attributable to a permanent establishment situated in a Contracting State through which an enterprise of the other Contracting State carries on business, are determined solely on the basis of the part of the contract which has effectively been executed by the permanent establishment in the Contracting State in which it is situated.

3. Ad Article 11, paragraph 3 :

With respect to Belgium, it is understood that the provision of subparagraph a) shall apply in any case :

- to interest of a loan or a credit for which financial support is granted after advice of the Committee for financial support to export ("Finexpo") ;
- to interest of a loan or a credit granted by the Association for the coordination of medium-term financing of Belgian exports ("Creditexport") ;
- to interest of a loan or a credit insured by the National Office of Del Credere.

4. Ad Article 12, paragraph 3 :

In applying Article 12, paragraph 3 of the Convention payments constituting consideration for technical assistance or technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be.

5. Ad Article 15, paragraph 1 :

An employment is exercised in a Contracting State when the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that State. This means that the employee is physically present in that State for carrying on the activity there.

6. Ad Article 16, paragraph 2, Article 30, paragraph 2 and Article 31 :

With respect to Belgium, it is understood that the term "fiscal year" means "taxable period".

7. Ad Article 16, paragraph 2 sub-paragraph b) :

In the case of hiring out of labor it is understood that the hirer shall be considered to be the employer only if he has rights on the work produced and if he bears the responsibility and risks on that work.

8. Ad Article 24, paragraph 2 :

For the application by Belgium of sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 24, income is taxed in Uganda when it is effectively included in the taxable base by reference to which the Ugandan tax is computed. Income is therefore not taxed in Uganda when, being subject to the tax treatment normally applicable to such income under Ugandan law, it is either not taxable or exempted from tax in Uganda.

9. Ad Article 25, paragraph 2 :

If, and so long as, a Convention for the avoidance of double taxation is effective between Uganda and a member of the OECD, which Convention does not provide for branch profits tax such as referred to in the second sentence of paragraph 2 of Article 25 of this Convention, the branch profits tax mentioned therein shall not be levied upon enterprises of Belgium.

10. Ad Article 27, paragraph 1

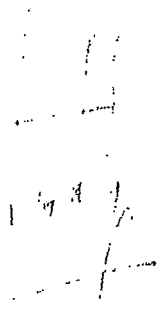
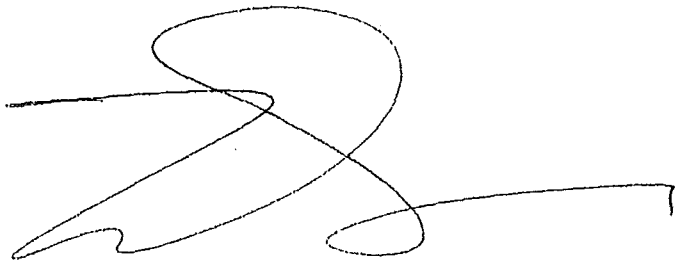
The Contracting States also undertake to lend assistance to each other to notify taxpayers about tax that is due.

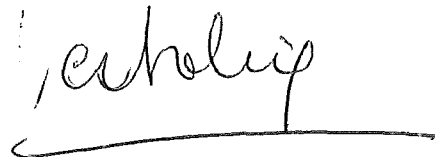
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Kampala, this 22nd day of July 2007, in the English language.

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE KINGDOM OF BELGIUM :**

**FOR THE GOVERNMENT
OF THE REPUBLIC OF UGANDA :**

Jan de BRUYNE,
Ambassador
Ezra SURUMA,
Minister of Finance,
Planning and Economic Development

OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REPUBLIEK OEGANDA
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK OEGANDA

Wensende de economische betrekkingen tussen de twee landen te bevorderen en te verstevigen, en een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

Zijn het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :

a) in België :

- (i) de personenbelasting;
- (ii) de vennootschapsbelasting;
- (iii) de rechtspersonenbelasting;
- (iv) de belasting van niet-inwoners;
- (v) de aanvullende crisisbijdrage,
met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen (hierna te noemen "de Belgische belasting");

b) in Oeganda, de inkomstenbelasting,
(hierna te noemen "de Oegandese belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die door één van de overeenkomstsluitende Staten na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van zijn bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

ARTIKEL 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

- a) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of rechtsmacht uitoefent;
- b) betekent de uitdrukking "Oeganda" de Republiek Oeganda;
- c) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat" het Koninkrijk België of Oeganda, al naar het zinsverband vereist;
- d) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is, als een rechtspersoon wordt behandeld;
- e) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
 - (i) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - (ii) in Oeganda, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
- f) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" respectievelijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- h) betekent de uitdrukking "onderdaan" :
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van een overeenkomstsluitende Staat bezit;
 - (ii) elke rechtspersoon, personenvennootschap en vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is; en
- i) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap, een personenvennootschap (partnership) en elke andere vereniging van personen.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig oogenblik door een overeenkomstsluitende Staat, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat oogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is; elke betekenis onder de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat heeft voorrang op een betekenis welke aan die uitdrukking wordt gegeven onder andere wetten van die Staat.

ARTIKEL 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat zij eveneens die Staat en elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand als volgt geregeld :

- a) hij wordt geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten of in geen van beide, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

ARTIKEL 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats;
 - f) elk gebouw dat wordt gebruikt als verkooppunt of voor het opnemen of opsporen van bestellingen;
 - g) een magazijn met betrekking tot een persoon die als bedrijfswerkzaamheid opslagruimte ter beschikking van derden stelt;
 - h) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen; en
 - i) een installatie of een constructie die wordt gebruikt voor de exploitatie van natuurlijke rijkdommen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of daarmee verband houdende werkzaamheden van toezichthoudende of adviserende aard, is slechts dan een vaste inrichting indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden zes maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;

f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming uit een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. Niettegenstaande de bepalingen van paragrafen 5 en 6 wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, behalve wat herverzekeringsverrichtingen betreft, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, wanneer zij in die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een aldaar gevestigde agent, met uitsluiting van een onafhankelijke agent als bedoeld in paragraaf 6, tenzij hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

8. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

ARTIKEL 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (daaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of het verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

ARTIKEL 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt hetzij in de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt evenwel toegelaten ter zake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) worden betaald aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels in de vorm van royalty's, erelonen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke

diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de vaste inrichting geleend geld.

Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting wordt evenmin rekening gehouden met bedragen die door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) ten laste worden gelegd van de hoofdzetel van de onderneming of van één van haar andere zetels in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van aan de hoofdzetel van de onderneming of aan één van haar andere zetels geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling. De gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

ARTIKEL 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer met name :

a) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van schepen of luchtvaartuigen met volledige uitrusting, bemanning en voorraden;

b) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van onbemande schepen of luchtvaartuigen, gebruikt in internationaal verkeer, wanneer dergelijke verhuring bijkomstig is ten opzichte van het passagiers- of vrachtvervoer; en

c) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van laadkisten wanneer dergelijke verhuring bijkomstig is ten opzichte van het vrachtvervoer.

3 Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

ARTIKEL 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien :

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt - en dienovereenkomstig belast - ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herkent de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven, indien

die Staat de herziening gerechtvaardigd acht. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

ARTIKEL 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :

- a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt; of
- b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten (niet zijnde schuldvorderingen) op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten - zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest - die, volgens de belastingwetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die an-

dere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

ARTIKEL 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om :
 - a) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;
 - b) interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde schuldvorderingen of leningen van welke aard ook, door een onderneming betaald aan een bankonderneming;
 - c) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een persoonlijke verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en waarvan de uiteindelijk gerechtigde een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, (daaronder begrepen bioscoopfilms en films, banden of platen voor radio of televisie), van

een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent, en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval, van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarmee het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk verbonden is, en de last van die royalty's gedragen wordt door die vaste inrichting of vaste basis, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 13

Beloningen voor bestuur en leiding

1. Beloningen voor bestuur en leiding, afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Die beloningen voor bestuur en leiding mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de beloningen inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de beloningen voor bestuur en leiding. Maar, op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde tot de beloningen voor be-

stuur en leiding, worden die beloningen overeenkomstig de wetgeving van die Staat belast alsof het winst betreft die kan worden toegerekend aan een vaste inrichting of een vaste basis die gevestigd is in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn.

3. De uitdrukking "beloningen voor bestuur en leiding" zoals gebezigd in dit artikel, betekent betalingen van welke aard ook, verricht aan ieder persoon - niet zijnde een werknemer, bestuurder of bedrijfsleider van de persoon die de beloningen betaalt - voor het verstrekken van diensten van bestuurlijke of leidinggevende aard, maar enkel voor zover die diensten worden verstrekt gedurende een periode van ten minste drie maanden binnen enig tijdperk van 12 maanden.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de beloningen voor bestuur en leiding, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat, waaruit de beloningen voor bestuur en leiding afkomstig zijn, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent, en de beloningen voor bestuur en leiding wezenlijk verbonden zijn met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval, van toepassing.

5. Beloningen voor bestuur en leiding worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de beloningen voor bestuur en leiding, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de overeenkomst uit hoofde waarvan de beloningen voor bestuur en leiding verschuldigd zijn werd aangegaan, en de last van die beloningen gedragen wordt door die vaste inrichting of vaste basis, worden die beloningen voor bestuur en leiding geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de beloningen voor bestuur en leiding hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 14

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van laadkisten waarop de bepalingen van artikel 8 van toepassing zijn, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de voorgaande paragrafen zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

ARTIKEL 15

Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.
2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen, economen en accountants.

ARTIKEL 16

Niet-zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1, zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan; en

b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die inwoner is van de Staat waarvan de verkrijger inwoner is; en

c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

ARTIKEL 17

Bestuurders en bedrijfsleiders

1. Tantièmes, presentiegelden en soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Voorafgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werk-

zaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon die wordt bedoeld in de genoemde bepaling.

2. a) Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 16 worden belast alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.
- b) De voorafgaande bepaling is eveneens van toepassing op beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat.

ARTIKEL 18

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16, mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 15 en 16, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen uit werkzaamheden die artiesten of sportbeoefenaars in een overeenkomstsluitende Staat verrichten indien het bezoek aan die Staat voor een wezenlijk deel wordt gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat of van een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. In dat geval zijn de inkomsten slechts belastbaar in de Staat waarvan de artiest of de sportbeoefenaar inwoner is.

ARTIKEL 19

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, paragraaf 2, mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen, die worden betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn. Die bepaling is eveneens van toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat worden betaald ter uitvoering van zijn sociale wetgeving of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn sociale wetgeving voorziet.

ARTIKEL 20

Overheidsfuncties

1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die :

- (i) onderdaan is van die Staat; of
- (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

2. Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

3. De bepalingen van de artikelen 16, 17, 18 en 19 zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen en op pensioenen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

ARTIKEL 21

Studenten en stagiairs

Een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in een overeenkomstsluitende Staat verblijft en die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan die Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat, is in de eerstgenoemde Staat vrijgesteld van belasting ter zake van bedragen die hij uit bronnen buiten die eerstbedoelde Staat ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding.

ARTIKEL 22

Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. Dergelijke inkomensbestanddelen, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen bronnen, mogen echter ook in die andere Staat worden belast.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval, van toepassing.

ARTIKEL 23

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.
2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van zulke schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

ARTIKEL 24

Vermijden van dubbele belasting

1. In Oeganda wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

Indien een inwoner van Oeganda inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, verleent Oeganda een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting. Die vermindering mag echter niet dat deel van de inkomstenbelasting overschrijden dat, berekend vóór het verlenen van de vermindering, overeenstemt, naargelang het geval, met het inkomen dat in België mag worden belast.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Oeganda mogen worden belast en aldaar zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.

Indien de Oegandese belasting evenwel minder bedraagt dan 15 percent van het nettobedrag van de door deze bepaling beoogde inkomsten, stelt België die inkomsten niet vrij maar vermindert de Belgische belasting die verhoudingsgewijs overeenstemt met die inkomsten - berekend alsof het inkomsten van Belgische oorsprong betreft - tot de helft.

b) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Oeganda, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

c) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die bestaan uit interest of royalty's, wordt, onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland

betaalde belastingen met de Belgische belasting, de Oegandese belasting die op die inkomsten werd geheven in mindering gebracht van de Belgische belasting die overeenstemt met die inkomsten.

- d) Indien verliezen, geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Oeganda gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België conform de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Oeganda door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

ARTIKEL 25

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. De belasting op filiaalwinst (*branch profits tax*) die wordt geheven van inkomsten die worden gerepatrieerd door een vaste inrichting waarover een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat beschikt, wordt evenwel niet beschouwd als tegenstrijdig met de bepalingen van deze paragraaf. De aldus geheven belasting mag evenwel niet meer bedragen dan 5 percent van het gerepatrieerde inkomen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

3. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of beheerst wordt door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in eerstgenoemde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van die eerstgenoemde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, artikel 12, paragraaf 6, of artikel 13, paragraaf 6 van toepassing zijn, worden interest, royalty's, beloningen voor bestuur en leiding en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht alsof zij aan een inwoner van eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

5. In dit artikel betekent de uitdrukking "belastingheffing" de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is.

ARTIKEL 26

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 25, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de gelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen

van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande paragrafen te bereiken. Indien het voor het bereiken van een overeenstemming raadzaam voorkomt mondeling van gedachten te wisselen, kan zulke gedachtenwisseling plaatsvinden in een Commissie die samengesteld is uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten.

ARTIKEL 27

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van deze Overeenkomst of van die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is en die gevestigd zijn door de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst, en in het bijzonder om het ontduiken en het ontgaan van die belastingen te voorkomen. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbend op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

ARTIKEL 28

Invordering van belastingen

1. De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkaar bijstand te verlenen voor de invordering van de belastingen die verschuldigd zijn door een belastingplichtige in zoverre als het bedrag daarvan definitief werd vastgesteld overeenkomstig de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat die het verzoekschrift tot bijstand indient.
2. Ingeval een overeenkomstsluitende Staat een verzoek tot bijstand indient voor de invordering van belastingen die door de andere overeenkomstsluitende Staat ter invordering wordt aanvaard, worden deze belastingen door die andere Staat ingevorderd in de mate die door het intern recht van die Staat is toegestaan.
3. De vorderingen die het voorwerp zijn van de verzoeken om bijstand genieten geen voorrang op belastingen die verschuldigd zijn in de overeenkomstsluitende Staat die de bijstand verleent en de bepalingen van artikel 27, paragraaf 1, zijn eveneens van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis werd gebracht van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat.
4. Elk verzoek tot invordering door een overeenkomstsluitende Staat dient vergezeld te gaan van een attest dat overeenkomstig de wetgeving van die Staat is vereist om te bepalen dat de door de belastingplichtige verschuldigde belastingen definitief werden vastgesteld.
5. Indien de belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat niet definitief werd vastgesteld omwille van het feit dat de belastingvordering vatbaar is voor beroep, mag die Staat, om zijn ontvangsten te vrijwaren, de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken om voor zijn rekening de conservatoire maatregelen te nemen waarover de andere Staat beschikt overeenkomstig de wetgeving van die andere Staat. Indien dat verzoek door de andere Staat wordt aanvaard, neemt die andere Staat die conservatoire maatregelen in de mate waarin zulks is toegestaan door diens intern recht.
6. Slechts indien hij op zijn eigen grondgebied alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering heeft uitgeput dient een overeenkomstsluitende Staat een verzoek overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 4 of 5 in.
7. De overeenkomstsluitende Staat waar belasting wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, maakt onmiddellijk het aldus ingevorderde bedrag, waar aangewezen verminderd met het bedrag van de in subparagraaf 8, b), vermelde buitengewone kosten, over aan de overeenkomstsluitende Staat ten behoeve waarvan de belasting werd ingevorderd.

8. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten anders overeenkomen, is er overeengekomen dat :

- a) de gewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand worden gemaakt, door die Staat gedragen worden;
- b) de buitengewone kosten die door een overeenkomstsluitende Staat bij het verlenen van bijstand worden gemaakt, door de andere Staat gedragen worden en door die andere Staat verschuldigd zijn, ongeacht het bedrag dat door eerstgenoemde Staat ten behoeve van die andere Staat werd ingevorderd.

Zodra een overeenkomstsluitende Staat verwacht dat er buitengewone kosten zouden kunnen zijn, licht hij de andere overeenkomstsluitende Staat daarover in en deelt hij het geraamde bedrag van deze kosten mee. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten mogen onderling overeenkomen over de wijze waarop ze de bepalingen van deze paragraaf zullen uitvoeren.

9. De uitdrukking "belastingen" betekent in dit artikel de belastingen waarop artikel 2 van deze Overeenkomst van toepassing is en omvat alle interest en boetes die ermee verband houden.

ARTIKEL 29

Leden van diplomatieke zendingen en consulaire posten

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

ARTIKEL 30

Inwerkingtreding

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn vereist. De Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen.

2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari 2006;

- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van enig belastingjaar dat aanvangt op of na 1 januari 2006;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari 2006.

ARTIKEL 31

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht tot zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan de Overeenkomst opzeggen door tot en met 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging te doen toekomen. Ingeval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van enig belastingjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- c) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op 1 januari van enig jaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Kampala, op 26 juli 2007, in de Engelse taal.

**VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIE**

**VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK OEGANDA**

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oeganda tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integreerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 3, paragraaf 2 :

Bij het uitleggen van de verdragsbepalingen die identiek of in wezen gelijk zijn aan de bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen, volgen de belastingadministraties van de overeenkomstsluitende Staten de algemene beginselen van de commentaar bij het modelverdrag, op voorwaarde dat de overeenkomstsluitende Staten geen opmerkingen in die commentaar lieten opnemen waaruit blijkt dat ze niet akkoord gaan met die beginselen en voor zover de overeenkomstsluitende Staten het niet eens zijn over een afwijkende interpretatie in bijzondere omstandigheden.

2. Met betrekking tot artikel 7, paragraaf 1 en 2 :

Wat contracten betreft die betrekking hebben op het voorbereidend onderzoek, de levering, de installatie of het bouwen van uitrusting of gebouwen voor nijverheids-, handels- of wetenschappelijke doeleinden of van openbare werken, is er overeengekomen dat de winst die kan worden toegerekend aan een vaste inrichting die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en met behulp waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent, enkel wordt bepaald op basis van het gedeelte van het contract dat door de vaste inrichting daadwerkelijk werd uitgevoerd in de overeenkomstsluitende Staat waar ze gevestigd is.

3. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 3 :

Wat België betreft is er overeengekomen dat de bepaling van subparagraaf a) in elk geval van toepassing is :

- voor interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of van een krediet dat is verleend na advies van het Comité voor Financiële Steun aan de Export ("Finexpo");
- voor interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of van een krediet dat is verleend door de Vereniging voor de Coördinatie van de Financiering op half lange termijn van Belgische Uitvoer ("Creditexport");
- voor interest betaald uit hoofde van een lening of van een krediet verzekerd door de Nationale Delcredere-dienst.

4. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3 :

Bij de toepassing van artikel 12, paragraaf 3 van de Overeenkomst worden vergoedingen voor technische bijstand of diensten niet beschouwd als vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, maar zijn ze belastbaar in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7 of van artikel 15, naar het geval.

5. Met betrekking tot artikel 16, paragraaf 1 :

Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de activiteit waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen betaald worden daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wordt. Dit betekent dat de werknemer fysiek aanwezig moet zijn in die Staat om aldaar de activiteit uit te oefenen.

6. Met betrekking tot artikel 16, paragraaf 2, artikel 30, paragraaf 2 en artikel 31 :

Wat België betreft is er overeengekomen dat de uitdrukking "belastingjaar" "belastbaar tijdperk" betekent.

7. Met betrekking tot artikel 16, paragraaf 2, subparagraaf b :

Ingeval van verhuur van arbeidskrachten is er overeengekomen dat de verhuurder enkel als werkgever beschouwd wordt indien hij rechten heeft op het geleverde werk en indien hij de verantwoordelijkheid en het risico voor dat werk draagt.

8. Met betrekking tot artikel 24, paragraaf 2 :

Voor de toepassing door België van artikel 24, paragraaf 2, a), zijn inkomsten in Oeganda belast wanneer ze effectief begrepen zijn in de belastbare grondslag op basis waarvan de Oegandese belasting berekend wordt. Om die reden zijn inkomsten niet in Oeganda belast wanneer ze, nadat ze onderworpen werden aan de belastingheffing die volgens de Oegandese wetgeving normaal wordt toegepast voor zulke inkomsten, in Oeganda ofwel niet belastbaar zijn ofwel belastingvrijstelling genieten.

9. Met betrekking tot artikel 25, paragraaf 2 :

Indien, en zolang als, er een Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting tussen Oeganda en een lidstaat van de OESO in werking is die niet voorziet in een belasting op filiaalwinst (*branch profits tax*) zoals bedoeld in artikel 25, paragraaf 2, tweede zin van deze Overeenkomst, zal de daarin vermelde belasting op filiaalwinst (*branch profits tax*) niet geheven worden ten laste van Belgische ondernemingen.

10. Met betrekking tot artikel 28, paragraaf 1 :

De overeenkomstsluitende Staten nemen eveneens op zich elkaar bijstand te verlenen bij de betekening van de verschuldigde belasting aan de belastingplichtigen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Kampala, op 26 juli 2007, in de Engelse taal.

**VOOR DE REGERING
VAN HET KONINKRIJK BELGIE**

**VOOR DE REGERING
VAN DE REPUBLIEK OEGANDA**

Traduction

CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE,

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA

Désireux de promouvoir et de renforcer les relations économiques entre les deux pays, et de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus des dispositions suivantes :

ARTICLE 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

ARTICLE 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :
 - a) en ce qui concerne la Belgique :
 - (i) l'impôt des personnes physiques;
 - (ii) l'impôt des sociétés;
 - (iii) l'impôt des personnes morales;
 - (iv) l'impôt des non-résidents;
 - (v) la contribution complémentaire de crise;y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes,
(ci-après dénommés «l'impôt belge»);
 - b) en ce qui concerne l'Ouganda, l'impôt sur le revenu (the income tax),
(ci-après dénommé «l'impôt ougandais»).
4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis par l'un ou l'autre des Etats contractants après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels de cet Etat ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

ARTICLE 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :
 - a) le terme «Belgique» désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou une juridiction;
 - b) le terme «Ouganda» désigne la République de l'Ouganda;
 - c) les expressions «un Etat contractant» et «l'autre Etat contractant» désignent, suivant le contexte, le Royaume de Belgique ou l'Ouganda ;
 - d) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat contractant dont elle est un résident;
 - e) l'expression «autorité compétente» désigne :
 - (i) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé ;
 - (ii) en ce qui concerne l'Ouganda, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé ;
 - f) les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
 - g) l'expression «trafic international» désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
 - h) le terme «national» désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté d'un Etat contractant;
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant ; et
 - i) le terme «personne» comprend les personnes physiques, les sociétés, les sociétés de personnes et tous autres groupements de personnes.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

ARTICLE 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un Etat contractant» désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.
2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:
 - a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
 - c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
 - d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.
3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

ARTICLE 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression «établissement stable» comprend notamment :
 - a) un siège de direction,
 - b) une succursale,
 - c) un bureau,
 - d) une usine,
 - e) un atelier,
 - f) des locaux utilisés pour effectuer des ventes ou pour recevoir ou solliciter des commandes,
 - g) un entrepôt, dans le cas d'une personne dont l'activité consiste à mettre des installations de stockage à la disposition d'autres personnes,
 - h) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles, et
 - i) une installation ou structure utilisée pour l'exploitation de ressources naturelles.
3. Un chantier de construction ou de montage, ou une activité de surveillance ou de conseil s'y exerçant, ne constitue un établissement stable que si ce chantier ou cette activité a une durée supérieure à six mois.
4. Nonobstant les dispositions du présent article, on considère qu'il n'y a pas «établissement stable» si :
 - a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
 - d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
 - e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne -autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6- agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.
6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.
7. Nonobstant les dispositions des paragraphes 5 et 6, une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est, sauf en ce qui concerne les opérations de réassurance, considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat si elle perçoit des primes dans cet autre Etat ou assure des risques qui y sont situés, par l'intermédiaire d'un agent qui y est établi, à l'exclusion d'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 6, à moins que celui-ci ne dispose de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise.
8. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

ARTICLE 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.
2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits

auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

ARTICLE 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable.

De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement de frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque

de ses autres bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.
5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.
6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.
7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

ARTICLE 8

Navigation maritime et aérienne

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent notamment :
 - a) les bénéfices provenant de la location par l'entreprise de navires ou d'aéronefs, tout armés et équipés ;
 - b) les bénéfices provenant de la location coque nue, par l'entreprise, de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, lorsque cette location constitue une activité accessoire au transport de passagers ou de marchandises ; et
 - c) les bénéfices provenant de la location de conteneurs par l'entreprise, lorsque cette location constitue une activité accessoire au transport de marchandises.
3. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

ARTICLE 9

Entreprises associées

1. Lorsque
 - a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
 - b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices si cet Etat estime que l'ajustement est justifié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

ARTICLE 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :
 - a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes; ou
 - b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires (à l'exception des créances), ainsi que les revenus -même attribués sous la forme d'intérêts- soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat contractant dont la société débitrice est un résident.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas, sont applicables.
5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

ARTICLE 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit :
 - a) d'intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré dans le cadre d'un régime organisé par un Etat contractant, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales en vue de promouvoir les exportations;
 - b) d'intérêts de créances ou de prêts de n'importe quelle nature, non représentés par des titres au porteur, payés par une entreprise à une entreprise bancaire;
 - c) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant ou à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.
4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.
5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas, sont applicables.
6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.
7. Lorsque, en raison de relations personnelles existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la

législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

ARTICLE 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.
3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, (y compris les films cinématographiques et les films, bandes ou disques enregistrés pour la radio ou la télévision), d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas, sont applicables.
5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, auquel le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.
6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation

de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

ARTICLE 13

Rémunérations des services d'administration et de gestion

1. Les rémunérations de services d'administration et de gestion provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces rémunérations de services d'administration et de gestion sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat mais si le bénéficiaire effectif des rémunérations est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des rémunérations. Mais, à la demande du bénéficiaire effectif des rémunérations de services d'administration et de gestion, ces rémunérations sont imposées conformément à la législation du premier Etat comme s'il s'agissait de bénéfices imputables à un établissement stable, ou une base fixe, situé dans cet Etat contractant d'où proviennent ces rémunérations.
3. L'expression « rémunérations de services d'administration et de gestion » employée dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées à toute personne autre qu'un salarié, un administrateur ou dirigeant de société du débiteur, pour des services d'administration ou de gestion mais uniquement dans la mesure où ces activités sont exercées pendant une période d'au moins trois mois au cours de toute période de douze mois.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des rémunérations de services d'administration et de gestion, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ces rémunérations soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que les rémunérations de services d'administration et de gestion s'y rattachent effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas, sont applicables.
5. Les rémunérations de services d'administration et de gestion sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des rémunérations, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des rémunérations de services d'administration et de gestion a été conclu et qui supporte la charge de ces rémunérations, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat contractant ou l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des rémunérations de services d'administration et de gestion excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

ARTICLE 14

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.
3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Les gains provenant de l'aliénation de conteneurs auxquels s'appliquent les dispositions de l'article 8 ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

ARTICLE 15

Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat contractant

d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression «profession libérale» comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes, économistes et comptables.

ARTICLE 16

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 17, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.
2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :
 - a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, et
 - b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui est un résident de l'Etat dont le bénéficiaire est un résident, et
 - c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.
3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

ARTICLE 17

Administrateurs et dirigeants de sociétés

1. Les tantièmes, jetons de présence et rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de

surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. a) Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit d'une société qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction, ou de caractère technique, commercial ou financier sont imposables conformément aux dispositions de l'article 16, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.
- b) La disposition qui précède s'applique aussi aux rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité journalière en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident d'un Etat contractant.

ARTICLE 18

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 15 et 16, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 15 et 16, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne sont pas applicables aux revenus d'activités exercées par des artistes du spectacle ou des sportifs dans un Etat contractant si la visite dans cet Etat est financée pour une large part des fonds publics de l'autre Etat contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'Etat dont l'artiste ou le sportif est un résident.

ARTICLE 19

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 20, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, sont imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent. Cette disposition s'applique également aux pensions et autres rémunérations similaires payées par un Etat contractant en exécution de sa législation sociale ou d'un régime général organisé par cet Etat en vue de compléter les avantages prévus par sa législation sociale.

ARTICLE 20

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

(i) possède la nationalité de cet Etat, ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.
2. Les pensions payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
3. Les dispositions des articles 16, 17, 18 et 19 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires, ainsi qu'aux pensions, payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

ARTICLE 21

Etudiants et stagiaires

Un étudiant ou un stagiaire qui séjourne dans un Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation et qui est, ou qui était immédiatement avant ce séjour, un résident de l'autre Etat contractant, est exempté d'impôt dans le premier Etat sur les sommes qu'il reçoit de sources situées en dehors de ce premier Etat pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation.

ARTICLE 22

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.
2. Toutefois, de tels revenus reçus par un résident d'un Etat contractant de sources situées dans l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.
3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas, sont applicables.

ARTICLE 23

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

ARTICLE 24

Elimination de la double imposition

1. En Ouganda, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident de l'Ouganda reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, l'Ouganda accorde, sur l'impôt qu'il perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt belge payé. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu, calculé avant déduction, correspondant selon le cas aux revenus imposables en Belgique.

2. En Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

- a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, ou possède des éléments de fortune qui sont imposables en Ouganda conformément aux dispositions de la présente Convention, et qui y sont imposés, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés.

Toutefois, lorsque l'impôt ougandais est inférieur à 15 pour cent du montant net des revenus visés à la présente disposition, la Belgique n'exempte pas ces revenus mais réduit à la moitié l'impôt belge proportionnellement afférent à ceux-ci, calculé comme si ces revenus étaient des revenus de source belge.

- b) Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de l'Ouganda sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.
- c) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en intérêts ou en redevances, l'impôt ougandais perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

- d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Ouganda ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Ouganda en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

ARTICLE 25

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.
2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. Toutefois, l'impôt sur les bénéfices des succursales (*branch profits tax*) perçu sur les revenus rapatriés par un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas considéré comme contraire aux dispositions du présent paragraphe. L'impôt ainsi établi ne peut cependant excéder 5 pour cent des revenus rapatriés. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.
3. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires de ce premier Etat.
4. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7, de l'article 12, paragraphe 6 ou de l'article 13, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances, rémunérations de services d'administration et de gestion et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un

résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Dans le présent article, le terme « imposition » fait référence aux impôts auxquels s'applique la présente Convention.

ARTICLE 26

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 25, paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.
3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.
4. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et, notamment, des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues par cette Convention.
5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si des échanges de vue oraux semblent devoir faciliter l'obtention d'un accord, ces échanges de vue peuvent avoir lieu au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

ARTICLE 27

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention et établis par les Etats contractants dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention, en particulier pour éviter la fraude et l'évasion en ce qui concerne ces impôts. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) impliquées dans l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :
 - a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
 - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28

Recouvrement des impôts

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement assistance aux fins de recouvrer les impôts dus par un contribuable, dans la mesure où le montant de ceux-ci a été établi de manière définitive conformément à la législation de l'Etat contractant qui effectue la demande d'assistance.
2. Lorsqu'une demande en vue du recouvrement d'impôts effectuée par un Etat contractant a été acceptée en vue de son recouvrement par l'autre Etat contractant, cet autre Etat recouvre lesdits impôts dans la mesure où sa législation interne le permet.

3. Les créances faisant l'objet de demandes d'assistance ne jouissent d'aucune priorité par rapport aux impôts dus dans l'Etat contractant qui prête l'assistance et les dispositions de l'article 27, paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant en exécution du présent article.
4. Toute demande d'assistance au recouvrement effectuée par un Etat contractant est accompagnée de l'attestation requise par la législation de cet Etat aux fins de certifier que les impôts dus par le contribuable sont établis de manière définitive.
5. Lorsque la créance fiscale d'un Etat contractant n'est pas établie de manière définitive parce qu'elle est susceptible de recours ou d'autres procédures, cet Etat peut en vue de préserver ses recettes, demander à l'autre Etat contractant de prendre pour son compte les mesures conservatoires prévues par la législation de cet autre Etat. Si cet autre Etat accepte une telle demande, il prend des mesures conservatoires dans la mesure où sa législation interne le permet.
6. Un Etat contractant n'introduit une demande conformément aux paragraphes 4 ou 5 que s'il a épuisé sur son propre territoire tous les moyens de recouvrement de sa créance fiscale.
7. L'Etat contractant qui recouvre un impôt conformément aux dispositions du présent article transfère immédiatement à l'Etat contractant pour le compte duquel l'impôt a été recouvré le montant ainsi recouvré sous déduction, s'il échet, du montant des frais extraordinaires visés au paragraphe 8, b).
8. A moins que les autorités compétentes des deux Etats contractants en aient convenu autrement, il est entendu que,
 - a) les frais ordinaires exposés par un Etat contractant en vue de fournir une assistance sont supportés par cet Etat,
 - b) les frais extraordinaires exposés par un Etat contractant en vue de fournir une assistance sont supportés par l'autre Etat et sont dus par cet autre Etat quel que soit le montant recouvré pour son compte par le premier Etat.

Dès qu'un Etat contractant prévoit que des frais extraordinaires pourraient être exposés, il en avise l'autre Etat contractant et indique le montant estimé de ces frais. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent fixer les modalités d'application du présent paragraphe.

9. Dans le présent article, le terme "impôts" désigne les impôts visés à l'article 2 de la présente Convention et comprend les intérêts et amendes s'y rapportant.

Article 29

Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 30

Entrée en vigueur

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur à la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions de la Convention seront applicables :
 - a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier 2006;
 - b) aux autres impôts établis sur les revenus d'années fiscales commençant à partir du 1er janvier 2006;
 - c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier 2006.

Article 31

Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention cessera de s'appliquer:

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

- b) aux autres impôts établis sur les revenus d'années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
- c) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant au 1er janvier de toute année postérieure à celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Kampala, le 26 juillet 2007, en double exemplaire, en langue anglaise.

**POUR LE GOUVERNEMENT
DU ROYAUME DE BELGIQUE**

**POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE DE L'OUGANDA**

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République de l'Ouganda tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Ad article 3, paragraphe 2 :

Lors de l'interprétation des dispositions de la Convention qui sont identiques ou analogues à celles du Modèle de Convention fiscale de l'OCDE, les administrations fiscales des Etats contractants suivent les principes généraux des Commentaires du Modèle de Convention, pour autant que les Etats contractants n'aient pas inséré dans ces Commentaires des observations faisant état d'un désaccord avec ces principes et dans la mesure où les Etats contractants ne conviennent pas d'une interprétation divergente dans des circonstances particulières.

2. Ad article 7, paragraphes 1 et 2 :

En ce qui concerne les contrats en vue de l'étude, de la fourniture, de l'installation ou de la construction d'équipements ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques, ou d'ouvrages publics, il est entendu que les bénéfices imputables à un établissement stable situé dans un Etat contractant par l'intermédiaire duquel une entreprise de l'autre Etat contractant exerce son activité sont déterminés uniquement sur la base de la partie du contrat qui a effectivement été exécutée par l'établissement stable dans l'Etat contractant où cet établissement stable est situé.

3. Ad article 11, paragraphe 3 :

En ce qui concerne la Belgique, il est entendu que la disposition du a) s'applique en tout cas :

- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit pour lequel un soutien financier est accordé après avis du Comité de soutien financier à l'exportation ("Finexpo") ;
- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit consenti par l'Association pour la coordination du financement à moyen terme des exportations belges ("Creditexport") ;
- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit assuré par l'Office National du Dueroire.

4. Ad article 12, paragraphe 3 :

Pour l'application de l'article 12, paragraphe 3, de la Convention, les rémunérations payées pour une assistance ou des services techniques ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique mais sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, suivant les cas.

5. Ad article 16, paragraphe 1 :

Un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant lorsque l'activité au titre de laquelle les salaires, traitements et autres rémunérations similaires sont payés est effectivement exercée dans cet Etat. Ceci signifie que le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer cette activité.

6. Ad article 16, paragraphe 2, article 30, paragraphe 2 et article 31 :

En ce qui concerne la Belgique, il est entendu que l'expression « année fiscale » signifie « période imposable ».

7. Ad article 16, paragraphe 2, b):

En cas de location de main-d'œuvre, il est entendu que le preneur en location n'est considéré comme l'employeur que s'il a des droits sur le résultat du travail du salarié et s'il en assume la responsabilité et les risques.

8. Ad article 24, paragraphe 2 :

Pour l'application par la Belgique de l'article 24, paragraphe 2, a), un revenu est imposé en Ouganda lorsqu'il est effectivement compris dans la base imposable sur laquelle l'impôt ougandais est calculé. Un revenu n'est donc pas imposé en Ouganda lorsque, bien qu'étant soumis au régime fiscal normalement applicable à ce revenu en vertu de la législation ougandaise, il est soit non imposable soit exempté d'impôt en Ouganda.

9. Ad article 25, paragraphe 2 :

Aussi longtemps qu'une convention préventive de la double imposition applicable entre l'Ouganda et un pays membre de l'OCDE ne prévoit pas d'impôt sur les bénéfices des succursales, tel que visé à l'article 25, au paragraphe 2, deuxième phrase, de la présente Convention, l'impôt sur les bénéfices des succursales mentionné dans cette disposition ne sera pas perçu à charge des entreprises de la Belgique.

10. Ad article 28, paragraphe 1 :

Les Etats contractants s'engagent également à se prêter mutuellement assistance aux fins de notifier aux contribuables l'impôt qui est dû.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Kampala, le 26 juillet 2007, en double exemplaire, en langue anglaise.

**POUR LE GOUVERNEMENT
DU ROYAUME DE BELGIQUE :**

**POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA :**

.....

PROTOCOL

AMENDING THE CONVENTION

BETWEEN

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE REPUBLIC OF UGANDA

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION

AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,

SIGNED AT KAMPALA ON 26 JULY 2007

[illegible]

**PROTOCOL
AMENDING THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF UGANDA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL,
SIGNED AT KAMPALA ON 26 JULY 2007**

**THE KINGDOM OF BELGIUM,
THE FLEMISH COMMUNITY,
THE FRENCH COMMUNITY,
THE GERMAN-SPEAKING COMMUNITY,
THE FLEMISH REGION,
THE WALLOON REGION,
and THE BRUSSELS-CAPITAL REGION,
on the one hand,**

AND

**THE REPUBLIC OF UGANDA,
on the other hand,**

DESIRING to amend the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, signed at Kampala on 26 July 2007 (hereinafter referred to as "the Convention"),

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

The text of Article 3, 1, e) of the Convention is deleted and replaced by the following:

"e) the term "competent authority" means:

- (i) in the case of Belgium, as the case may be, the Minister of Finance of the federal Government and/or of a Region and/or of a Community, or his authorized representative;*
- (ii) in the case of Uganda, the Minister of Finance or his authorized representative;"*

ARTICLE II

The text of Article 27 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- "1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.*
- 2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.*
- 3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:*
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;*
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;*

- c) *to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).*
- 4. *If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.*
- 5. *In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information requested by the other Contracting State because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person."*

ARTICLE III

- 1. Each of the Contracting States shall notify the other through the diplomatic channel of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.
- 2. The provisions of the Protocol shall have effect:
 - a) with respect to taxes due at source, on income credited or payable on or after January 1 of the year next following that in which the Protocol entered into force;
 - b) with respect to other taxes on income, on income of fiscal years beginning on or after January 1 in the year next following that in which the Protocol entered into force;
 - c) with respect to other taxes dealt with in Article 27 of the Convention, on any other tax due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force.

ARTICLE IV

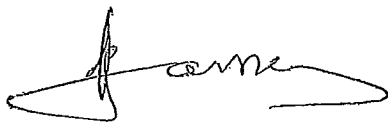
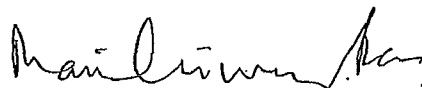
This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments have signed this Protocol.

DONE in duplicate at ...*Kampala*..., this ...*25 April*... 2014, in the English language.

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:
FOR THE FLEMISH COMMUNITY:
FOR THE FRENCH COMMUNITY:
FOR THE GERMAN-SPEAKING
COMMUNITY:
FOR THE FLEMISH REGION:
FOR THE WALLOON REGION:
FOR THE BRUSSELS-CAPITAL REGION:

FOR THE REPUBLIC OF UGANDA:

Translation

**PROTOCOLE
MODIFIANT LA CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE,
SIGNEE A KAMPALA LE 26 JUILLET 2007**

**LE ROYAUME DE BELGIQUE,
LA COMMUNAUTE FLAMANDE,
LA COMMUNAUTE FRANÇAISE,
LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE,
LA REGION FLAMANDE,
LA REGION WALLONNE,
et LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE,
d'une part,**

ET

**LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA,
d'autre part,**

DESIREUX de modifier la Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Kampala le 26 juillet 2007 (ci-après dénommée « la Convention »),

SONT CONVENUS des dispositions suivantes:

ARTICLE I

Le texte de l'article 3, 1, e) de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“e) l'expression «autorité compétente» désigne:

- (i) en ce qui concerne la Belgique, selon le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé;
- (ii) en ce qui concerne l'Ouganda, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;”

ARTICLE II

Le texte de l'article 27 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- "1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.
2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux Etats et lorsque l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :
 - a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
 - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. *Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.*
5. *Les dispositions du paragraphe 3 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements demandés par l'autre Etat contractant parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un trust, une fondation, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."*

ARTICLE III

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole. Le Protocole entrera en vigueur à la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions du Protocole seront applicables :
 - a) en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;
 - b) en ce qui concerne les autres impôts sur les revenus, aux revenus d'années fiscales commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;
 - c) en ce qui concerne les autres impôts traités à l'article 27 de la Convention, à tout autre impôt dû au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole.

ARTICLE IV

Le présent Protocole, qui fait partie intégrante de la Convention, restera en vigueur aussi longtemps que la Convention reste en vigueur et s'appliquera aussi longtemps que la Convention elle-même est applicable.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Kampala, le 25 avril 2014, en double exemplaire, en langue anglaise.

POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE:

POUR LA COMMUNAUTE FLAMANDE:

POUR LA COMMUNAUTE FRANCAISE:

POUR LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE:

POUR LA REGION FLAMANDE:

POUR LA REGION WALLONNE:

POUR LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE:

POUR LA REPUBLIQUE DE L'UGANDA:

Verhelij

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE REPUBLIEK OEGANDA
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN,
ONDERTEKEND TE KAMPALA OP 26 JULI 2007**

**HET KONINKRIJK BELGIE,
DE VLAAMSE GEMEENSCHAP,
DE FRANSE GEMEENSCHAP,
DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP,
HET VLAAMSE GEWEST,
HET WAALSE GEWEST,
en HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
enerzijds,**

EN

**DE REPUBLIEK OEGANDA,
anderzijds,**

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend te Kampala op 26 juli 2007 (hierna te noemen "de Overeenkomst"),

ZIJN het volgende overeengekomen:

ARTIKEL I

De tekst van artikel 3, 1, e) van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

"e) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":

- (i) in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;"*
- (ii) in Oeganda, de Minister van Financiën of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;"*

ARTIKEL II

De tekst van artikel 27 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- "1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*
- 2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
- 3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:*
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*

- b) *inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - c) *inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
4. *Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.*
5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van door de andere overeenkomstsluitende Staat gevraagde inlichtingen te weigeren omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon."*

ARTIKEL III

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol zijn vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum waarop de laatste van die kennisgevingen werd ontvangen.
2. De bepalingen van het Protocol zullen van toepassing zijn:
- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven naar het inkomen, op inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
 - c) met betrekking tot andere belastingen die worden behandeld in artikel 27 van de Overeenkomst, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden.

ARTIKEL IV

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Kampala, op 25 april 2014, in de Engelse taal.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË:

VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP:

VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP:

VOOR DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP:

VOOR HET VLAAMSE GEWEST:

VOOR HET WAALSE GEWEST:

VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST:

VOOR DE REPUBLIEK OEGANDA: